

UFO

tidsskrift for Ufo-Norge

SERIØST OG VITENSKAPELIG ARBEIDSGRUNNLAG • REGISTRERING • INFORMASJON • FORSKNING

Tidsskriftet UFO nr. 3 1982

Utgitt av UFO-NORGE En landsomfattende forening

De i "UFO" offentliggjorte artikler fremstår som bidrag til kjennskap og forståelse av UFO-fenomenene og forskningen av disse, uten at foreningen UFO-NORGE eller bladets redaksjon er ansvarlige for, eller nødvendigvis deler de fremsatte meninger.

ABONNEMENT

Tidsskriftet UFO utkommer med 5 nummer i året. Abonnement gir medlemskap i foreningen, og koster for 1982 kr. 80.- Beløpet betales enklest over postgiro.

Abonnementsadresse: UFO-NORGE,
Postbox 1155,
5001 Bergen.

Postgirokonto nr.: 3 07 08 10

REDAKSJON ●

Ansvarlig redaktør: Finn Kalvik
Adresse som over. Tlf. 05-280126

Redaksjonssekretærer:

Egon Nielsen,
Postbox 1155, 5001 Bergen
Tlf.: 05-16 09 78

Leif Havik,
Postbox 485, 7001 Trondheim.
Tlf.: 075-82 355

Knut Aasheim,
Postbox 142, 2073 Bøn.
Tlf.: 02-76 15 65

DAGLIG LEDELSE

Denne utgjøres av en komite på 6 medlemmer:

Kåre Elvik
Elbjørg Fjeldberg
Hans Chr. Moe
Per Ottesen
Odd-Gunnar Røed
Knut Aasheim

KONTAKTADRESSE □

UFO-NORGE,
Postbox 14, 3133 Duken.
Tlf.: 033-83 6 06

RAPPORTSENTRAL

UFO-NORGE,
Postbox 38, 2045 Leirsund.
Tlf.: 02-72 55 07

AVDELINGENE

UFO-NORGE Øst Avd.leder:
Elbjørg Fjeldberg,
Postbox 38, 2045 Leirsund.
Tlf.: 02-72 55 07

UFO-NORGE Sør Avd.leder:
Arne Pross Thomassen,
Postbox 902, Birkelund,
4801 Arendal. Tlf.: 041-15 2 86

UFO-NORGE Vest Avd.leder:
Finn W. Kalvik,
Postbox 1155, 5001 Bergen.
Tlf.: 05-28 01 26

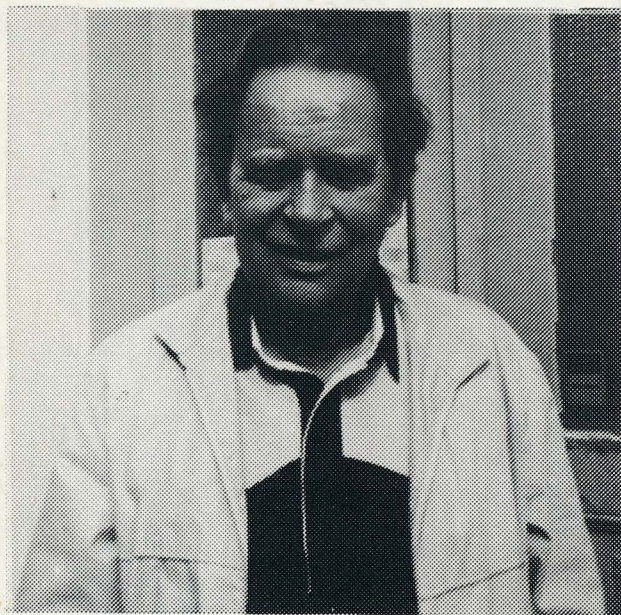
UFO-NORGE Midt. Avd.leder:
Leif Havik,
Postbox 485, 7001 Trondheim.
Tlf.: 075-82 3 55

UFO-NORGE Nord Avd.leder:
Leif-Normann Solhaug,
Postbox 19, 8387 Fredvang.
Tlf.: 088-94 168

Trykk: Svein Anthun, UFO-NORGE V.

OMSLAGSBILODET: UFO fotografert av en 14 år gammel gutt i Tulsa, Oklahoma, USA. Bildets ekthet er bekreftet av avisen Oklahoma City Journal.

Siden sist

Landsmøtet i Trondheim 25. juli gikk som ventet. Ingen store forandringer hverken i ledelse eller arbeidsrutiner. Grunnet fellesferien ble det Nordiske møtet utsatt til senere. Dog møtte en finsk delegat. Utveksling av informasjon: Norge-Finland har vært sparsomme hittil, men dette ser nå ut til å bedre seg.

Å arrangere UFO-treff i juli måned har vist seg å by på vanskeligheter, da de fleste vanligvis planlegger sin ferie månedsvis i forveien. Så i fremtiden må vi ha dette i tankene når vi planlegger våre Landsmøter og andre "treff" så som Nordisk møte etc.

Vedrørende nordiske UFO-treff er vel østlandsområdet den landsdel som er mest "møtevennlig" for alle. I neste nummer skal vi forøvrig komme med et referat fra Landsmøtet.

I nr. 2, skrev jeg om ymse UFO-amatørforskeres påkledning på tur til Hessdalen. Dette resulterte i en anmeldel-

se for ærekrenkelse. En fornærmet "humanoid" nord for Dovre fant det opportunt å anmelde meg. Politiet avviste saken som: "Intet straffbart forhold". Dermed unngikk jeg kasjotten - i første omgang. Jeg skulle jo også tro at "onkel politi" i disse ulvetider har annet å befatte seg med enn tekstilene til UFO-loger på "nakkeknekk-turer" til Hessdalen.

Når jeg nå befinner meg i dalen - rent skriftlig - så er det meg fortalt at siste observasjon der oppe, var medio juni. Etter dette har fellesferien også innfunnet seg i kosmos. Den allersiste observasjonsrapporten av UFO jeg har mottatt, skriver seg fra Hamlagrø-Hordaland den 3. august. Et rødtlysende objekt, sett med himmel og fjell som bakgrunn. Ingen lyd og blinking.

Så en melding fra Knut Aasheim: Artikkelen om UFO-profetier i serien: "UFO - Den psykiske forbindelse" må utstå til neste nummer.

Og neste forventes utgitt i oktober. Stoff til dette nr. må være oss i hende senest 30. september, og vi gjør oppmerksom på at redaksjonen har ferie hele september!

Fortsatt het sommer med nåko regn, ønskes alle våre medlemmer!

red.

Slagferdighet er kunsten å si hva du tenker... og komme ut døren før det blir oppfattet.

Innhold:

Insekter, bier og radioproblemer.....	side	4
Vitenskap og visjon.....	"	8
Et ansikt på Mars!	"	12
UFO over Hessdalen, sept. 1980,	"	14
UFO-tapte timer, (bokanm.).....	"	17
Erkjennelsesveger i kosmisk perspektiv,.....	"	18
Nærobservasjon av 2. grad,.....	"	22
Det er liv i rommet,.....	"	25
ESA - Den europeiske romfartsorganisasjon,.....	"	26
P R E S S E K L I P P ,.....	"	29
Mystisk metallbit var meteoritt,.....	"	36
Div. UFO-litteratur,.....	"	40

Presseklipp, mars, forts. fra side 35.

31. Hardanger-Folkeblad.

-Et UFO stoppet TV-sendingen?-
Ingen vet i skrivende øyeblikk hva som er den nøyaktige årsak til at TV-senderen på Lønahorgi falt ut i store deler av søndag og mandag. Ved Televerket på Voss får HF, opplyst at det sannsynligvis skyldes elektriske utladninger i luften. Det var ikke bare Lønahorgi som falt ut, men også en rekke andre teleinstallasjoner i distriktet. Kanskje var det et UFO som stoppet TV-sendingen?

31. Arbeider-Avisa.

-Lys fra rutefly kan være UFO i Hessdalen-
Kaptein Kjell Bjerkan i Braathens S.A.F.E. er overbevist om at noen av UFO-fenomenene i dalen, kan forklares som fly.

Komm: Selvsagt herr Bjerkan! Tror du kanskje vi ikke visste det?

31. Arbeidets Rett.

-UFO-observasjonene i Hessdalen er unik i verdenssammenheng-
Haviks personlige mening er at det kan være langveisfarende gjester fra andre planeter i universet, men tar forbehold om annet ukjent.

Insekter, Bier og Radioproblemer

1972 5. april -82

Problemene var irriterende, nesten fylt med galgenhumor. Romfergen Columbia hadde knapt kommet opp i bane, da skipets komandørkaptein og oberst i marinen Jack Lousma, 46, oppdaget et litt alvorlig bevegelsesproblem. Skipet selv led også under en gammel feil: under oppskytingen mistet det noen dusin varmebeskyttende fliser. Mens Columbia svevde i en høyde av 240 km. over jorda, begynte flere ting å gå galt - to TV-kameraer klikket, det 1,2 millioner dollars toalettet gikk tett, en lås på lasteromsdørene frøs fast, en mystisk radiostøy suste i ørene på astronautene og en teleprinter spydde ut papir helt villt. Den mest alvorlige feilen kom da en av fergens radiomoduler gikk i stykker. Dette førte til at alle hadde en kortvarig frykt for at ferden muligens måtte avsluttes for tidlig.

Noen gledesdrepende journalister foreslo at romfergen viste alle symptomer på en brukt bil. Som svar på dette, sa Huston Flight Director Neil Hutchinson: "Hvis den oppfører seg som en brukt bil, hadde jeg gjerne villet eid den." Faktisk så var alle Columbias problemer, med unntak av radiosammenbruddet, relativt uvesentlige, og det var uheldig at de overså hvor viktig ferden egentlig var. Ved å foreta en rekordgivende tredje reise ut i rommet, beviste Columbia at NASA var på vei mot sitt hovedmål: å bygge og drive et romskip som kan gå inn og ut av bane, omtrent som et jetfly i rute mellom to byer.

Tross alle problemene, utførte Lousma og hans kompanjong C. Gordon Fullerton, 45, overs i flyvåpnet, sine tildelte oppgaver med entusiasme. De arbeidet så hardt at de var utmattet allerede etter de første dagene. Men de jumpet tilbake på plass igjen etter at de hadde fått seg litt ekstra søvn og etter at arbeidsprogrammet deres var forandret.

Den störste utfordringen deres var å manövrere den 15,25 m lange Kanadiske armen ut av Columbias lasterom. De manövrerte også skipet slik at forskjellige deler av det vendte mot solen. Romskipet ble da utsatt for temperaturer så høye som +93°C og så lave som -129°C, et sted i hele 80 timer i strekk. Dette var den störste prøven på fergens evner til å overleve under ekstreme forhold.

Denne reisen var også et flott NASA-show, der Lousma og Fullerton var artistene. Da Fullerton rettet kameraet mot scener som Arizonas Painted Desert og de snödekte Rockies under en passering over USA jublet Lousma: "Den gode gamle Amerika. Fra kyst til kyst på bare 12 minutter. Dette er virkelig Amerika den vakre."

På grunn av at det sene vinterregnet hadde bragt Columbias tidligere landingsplass - den vanligvis hardpakkede örkenen rundt Edwards Air Force Base - opp i en vanskelig situasjon, ble fergen satt opp til å gli inn for landing i en annen örken, kjent som The Northrup Strip, på vestkanten av New Mexicos White Sands Missile Range. Det var på White Sands at den første atombomben ble detonert i 1945 og Wherner von Braun avfyrte V-2 raketter for den Amerikanske hær etter den første verdenskrig. Den siste flyttingen på Columbias landingssted, vil koste omkring 2,5 millioner dollar og ni dager i kretslöp, för dens neste tur vil finne sted i juni. Men dette er mye mindre enn hva det ville koste om oppskytingen skulle ha ventet til Edwards törket ut igjen.

Helt fra begynnelsen av har det sett ut som om NASA var bestemt på å unngå alle utsettelse. En feilfunksjonerende varmföler förårsaket en times utsettelse natten för oppskytingen, men fergen ble skutt opp med 15 hundredelers sekund til gode på skjemaet. Nesten trekvart million mennesker var til stede under oppskytingen. Det er den störste tilskuermasse siden måneferdene pågikk. Den eneste synlige forskjellen fra de forrige oppskytingene, var en ny farge på fergens utvendige drivstofftank. Den var nå blitt brun og stygg.

For å spare vekt (270 kg) og penger (\$ 15000), hadde NASA unnlatt å male tanken hvit, som den hadde vært för.

Selv om NASA til slutt klarte å skyte opp romfergen på den oppsatte dagen, var ikke alt helt som det skulle. Et varsellys lyste snart i cockpiten. Det indikerte et annet gammelt problem: en av fergens tre brenselceller var overopphetet, og måtte kuttes ut. Fullerton rapporterte også en snöstorm av hvite flak utenfor vinduene under oppskytingen. Dette var isbiter fra den store drivstofftanken. Noen av disse isbitene kan muligens ha slått lös omkring to dusin hvite varmebeskyttende fliser på fergens nese. Noen av flisene hadde tydeligvis griset til frontrutene.

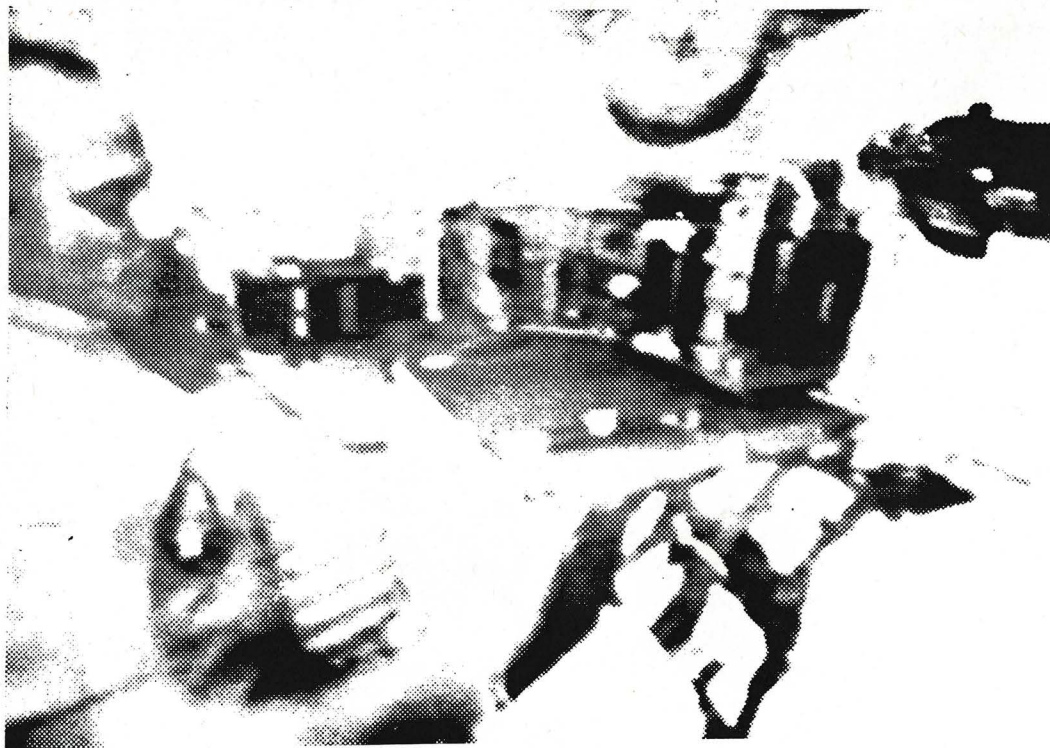

Dette bildet viser hvor flisene mangler.

Om natten ble Lousma enda mer stresset. Mens Fullerton lå i soveposen sin nedenfor, ble Lousma igjen i cockpiten hvor radiostöy vekte ham hver gang fergen passerte Sovjetunionen. Russerne fulgte altså romskipet med den kraftige radararen sin. Neste morgen rev kontrolsenteret astronautene ut av sine drömmar med en plate av Willie Nelson som sang On The Road Again. På ettermiddagen hadde så mye arbeid hopet seg opp, at de bad om en utsettelse av noe av arbeidet. Men det var ting som de ikke kunne vente med.

Fullerton begynte å styre den fjernkontrollerte armen gjennom forskjellige manövreringer, bare for å finne at TV-kameraet på armens vrist, hadde streiket. De fant

Lousma
kontrollerer
et biologieks-
periment, mens
Fullerton glir
inn i overkanten
av bildet.

senere at også et kamera bak i lasterommet, var dødt. Men det kameraet som fremdeles fungerte, på armens albue, ga klare bilder, inkludert de av fergens nese som viser hvor fliser hadde falt av. Noen av flisene kan være avgjørende for en sikker utgang av møtet med atmosfæren på vei ned.

Vitenskapen spilte en mye større rolle på denne ferden enn på de andre. Et av de mer fengslende eksperimentene gikk ut på å skille nyreceller og blodceller fra hverandre ved hjelp av små elektriske felter. Denne teknikken er kalt elektroforese, og skulle virke mye bedre i vektløshet enn på jorda. Elektroforeseteknikken kan vise seg meget viktig under utviklingen av vaksiner og andre biologiske substanser. Mens Lousma holdt på med dette eksperimentet, dukket Fullertons skalletete hode opp i overkanten av billedskjermen. "Det der må være en vampyr som kommer for å ta de røde blodcellene." kom det fra kontrollsenteret.

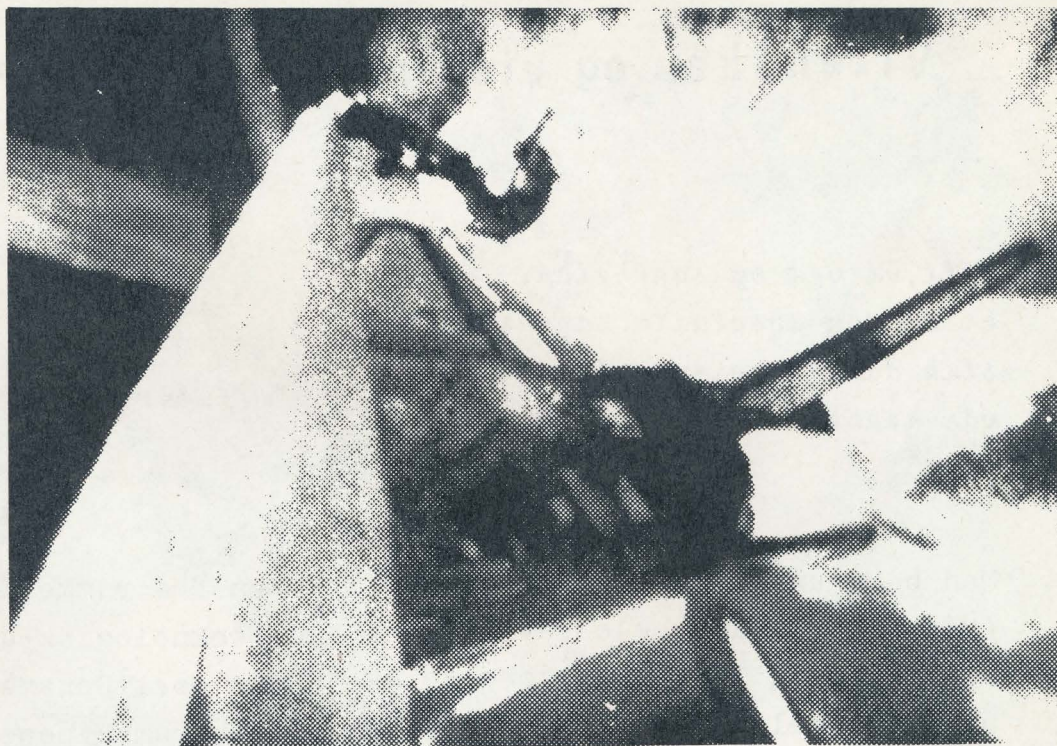
Ni pionerekspesimenter, alle untatt ett lagret i lasterommet, var bare innledningen til framtidig vitenskapelig forskning i rommet. 96 frø og frøplanter var blitt sådd i kasser i Columbias kabin, for å finne ut hvordan planter gror i vektløs tilstand. Andre instru-

menter studerte fergens karakteristika. De gransket solvindenes effekter og slagene fra mikrometeoritter. Et av de mest kompliserte eksperimentene var et 160 kilos automatisk laboratorium kalt plastma diagnose pakken. Den ble holdt høyt oppe av den mekaniske armen, der den målte elektromagnetiske felter og ladete gasser rundt fergen.

Noen av insektene ombord i fergen overrasket ikke astronautene noe særlig. Omtrent midt i uka viste Lousma og Fullerton fram en plastkasse full av insekter. Buret var fylt av tre dusin nattsvermerlarver, husfluer og bier. De var passasjerer ombord etter forslag fra Todd Nelson, 18, fra Rose Creek Minn., vinner av en nasjonal konkurranse for high school-studenter. Formålet med Todds eksperiment var å finne ut hvordan forskjellige insekter oppfører seg i vektløshet. Insektene så ikke ut til å ha skjönt vitsen med eksperimentet i det hele tatt. Untatt når astronautene ristet på plastikkburene deres, holdt de seg for det meste klynget til veggene. Astronautene var sumpatiske. Lousma sa: "Gordon flakser ikke med vingene i vektløsheten han heller".

Den gåtefulle radiofeilen kom undre fergas 55. runde rundt jorda

En canadisk
bygd arm
strekker seg
ut i rommet
med et viten-
skapelig
instrument.

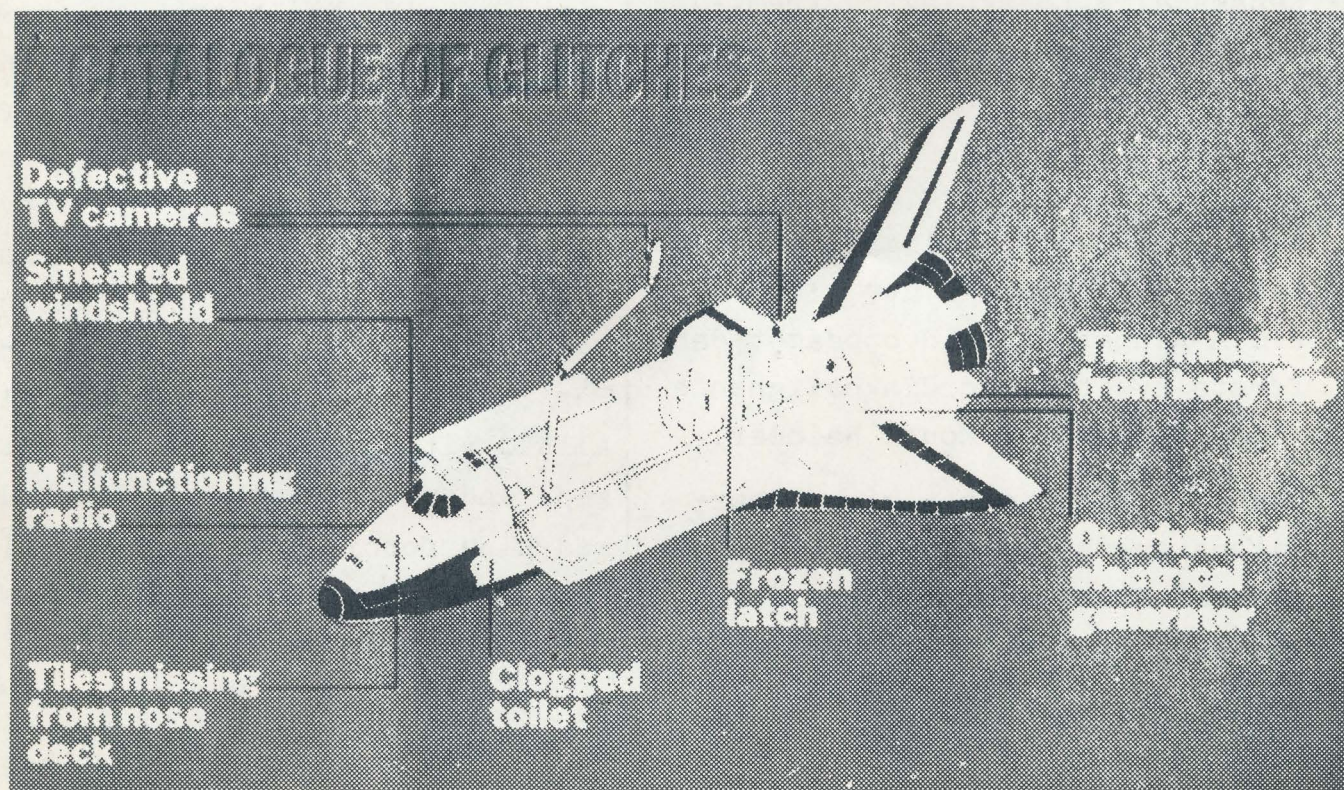

Noe forstyrret radiosignalene - de tusener av "biter" data som gjør kontrollsenteret i stand til å overføre alt fra astronautenes hjerteslag til temperaturer i de forskjellige deler av fergen. Under videre etterforskning, fant kontrollørene ut at hele tre av radiokanalene var døde. Ingen kunne gi en rask forklaring på dette, selv om en mulighet var en feil i en datamaskin. Men kontrollørene så ingen grunn til alarm.

Det var andre radioledd som kunne ta overføringen av informasjon, som egentlig ikke var nødvendig for en sikker landing. Så etter noen nervøse øyeblikk, kunne astronautene se fram til en hel uke i rommet, Columbias lengste opphold til nå.

---- o o o ----

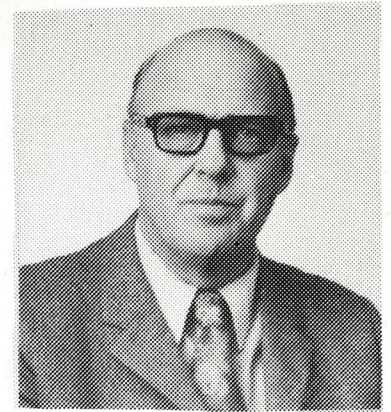
S. Johnsen.

Vitenskap og visjon av forfatter/Journalist: ULF GLEDISCH

*"Alt vi vet om sannheten,
er at den absolutte sannheten,
slik den er, er utenfor
vår rekkevidde".*

Nicholas av Gusa.

Med bakgrunn i naturvitenskapens (vitenskap i det hele tatt) motstand mot og latterliggjørelse av uvitenskapelig tenkning (religiøs-fantasiunderbygd-visjonær) som har vart siden Aristoteles begynte å systematisere tenkningen og stille opp bestemte kriterier for forskning, fremkommer denne artikkel om en beklagelig og høyst unødvendig konfrontasjon som har ført til både isolasjon, sjelesmerte og utstøtelse i sosial sammenheng.

Det mørke gap mellom rasjonell vitenskapelig forskning og fremtidsrettet såkaldt uvitenskapelig tenkning basert på fantasi, religiøs erkjennelse og visjonære opplevelser, har kanskje mer enn noensinne vist sin uoverstigelighet i UFO-debatten slik den har utviklet seg siden Kenneth Arnold oppdaget den første sveiten med diskoslignende rumfartøyer over Mount Rainier.

Helt fra begynnelsen gikk naturvitenskapens ledende skikkelser med nærmest frenetisk iver inn for å ta livet av den imbesile tanke at det

noen fra rummet med høyere åndelig og teknologisk utvikling skulle besøke oss. Dessverre betegnet Arnold disse rumskipene som "flygende tallerkener", noe som fikk latteren til å runge over hele den siviliserte verden. Enhver som trodde på slike spøkelser ble stemplet som gal og utilregnelig. Av den grunn var det til å begynne med ikke mange som våget stå frem og fortelle om de UFO-opplevelsene de hadde hatt.

Det kunne i de første ti-femten årene være direkte farlig. Man kunne miste arbeid, bli betraktet som psykiatrisk casus og bli holdt utenfor i sosial sammenheng. Man risikerte faktisk å bli isolert.

Det skal stor personlig sjelsstyrke og overbevisning til å tåle denslags påkjenninger og mange har faktisk gått under i slike konfrontasjoner. For folk i sin alminnelighet følger alltid vitenskapen og mistenkeliggjør anderledes tenkende, idet de, med sine forbilder i spissen, mistenkeliggjør alt som fortoner seg uvitenskapelig og usannsynlig.

-Vitenskap og visjon-----forts.-

Slik er det og slik har det alltid vært. Selv om man ikke lenger brenner folk på bål eller setter dem i karantene fordi de mener noe annet enn det som er gjeldende vitenskapelig latin, kan det være adskillig inkvisisjon i det å bli stemplet som gal. En man generelt ikke kan ha tiltro til. Særlig når dette finner sted gjennom en årrekke.

John Rowland sier i innledningen til sin bok: "Mysteries of science" som analyserer den systematiske vitenskaps begrensninger:

"Det er overraskende å se hvor mange mennesker som hviler trygt i den tro at vitenskapen har gitt eller vil komme til å gi en fullstendig forklaring på universets mysterier og at vitenskap følgelig er den eneste sanne måte å skaffe kunnskaper på, slik at man kan få kontroll over fremtiden. At det skulle være noen andre veger til kunnskap som vitenskapen ikke har nøkkelen til, blir i det tyvende århundres moderne tenkning til blasfemi og motstand mot fremskrittet. Noe som har vist seg å være gammeldags og forlatt. Og allikevel kan det være den vitenskapsfrelste som er seg selv nok og tror å sitte inne med alle sannheter, som i høy grad ligger etter sin tid".

Denne ytterst viktige bok som kom på forlaget: Werner Laurie i London i 1955, burde oversettes å bli folkelesning. Vi kan også ta med at Einstein i egen høye person, uttalte at uten fantasien blir våre muligheter små. Vi skal heller ikke glemme at vitenskap engang var fantasi, knyttet til religiøse og filosofiske systemer og visjonære opplevelser.

For å gå tilbake til UFO-debatten, er det etterhvert som hundretusener av rapporter er kommet inn og metervis med litteratur er blitt skrevet om ufologi, blitt noe bedre. Men bortsett fra noen få, står verdens naturvitenskapelige forskere sammen om at folk fra andre kloder hverken er her, eller besøker oss. Avstandene er for store. I debattene om dette kontroversielle tema blir ufologen gang på gang latterliggjort. I et norsk TV-program ble vår eminente ufolog: Knut Aasheim, direkte sjikanert av programlederen: Kjell Arnljot Vig. Senest i mai i år ble det sendt et UFO-program over svensk TV, hvor programlederen valgte side og gjorde sitt beste for å fremstille ufologen som en fanatiker som vil at det skal finnes UFO'er. Den inviterte astronom trakk i gamle spor med å fortelle at vi om ikke lenge skulle få en rasjonell forklaring på mysteriet.

-Vitenskap og visjon-----forts.

Dette har vi hørt til kjedsommelighet. Det kan av den grunn være interessant å se litt på den franske science-fiction forfatteren: Jules Verne, som virket i midten av forrige århundre. Hundre år før månereisen ble virkelighet, skrev han en fantasibok om den. Han skrev også om en atombrevet ubåt som gjorde en jordomseiling under havet, hvor kaptein Nemo også kunne den kunst å trekke elektrisitet ut av vann. Som man vet er det nå tyve år siden atomubåten Nautilus så dagens lys, og det er forøvrig ikke lenge til man løser problemet med å utvinne elektrisitet av vann.

Jules Verne ble betraktet som fullstendig skrullete og stemplet som dårehusperson av den samtidige naturvitenskap. Vi har altså fått se hvem som var dårer! Hva Jules Verne måtte lide for sin clairvoyante evne kan vanskelig beskrives. Men han hadde den triumf å bli lest av hundretusener verden over, noe som lykkeligvis må ha ergret den bedrevitende naturvitenskap grenseløst. I denne forbindelse skal vi huske at når vitenskapens representanter etterhvert oppdager at visjonsmennesket høyst sannsynlig ville få rett, skynder de seg å gripe tak i idéene og når prosjektene er utviklet, stå frem og høste applausen. Det har forundret meg at det vitenskapelige menneske og det visjonære ikke samarbeider, men da ville

kanskje utviklingen gå for fort. Det er mulig det ligger en treghetslov i dette. At dette motstandsforhold er nødvendig for at folk ikke skal få for mange resultater av fremtidstenkning servert for fort. Da ville de kunne bli sprengt. Jeg stiller meg helt på linje med Dag Svanæs som i sin artikkel: "Vår plass i galaksen" i Adresseavisen 27. april, skriver at hvis folk fra en annen klode med langt høyere åndsliv og teknologi enn oss, kom hit og la frem alt de visste, ville vi alle bli mentalt sprengt og gli over i apati og total mangel på handling. Når det gjelder hva vitenskapelig motstand på grunn av frykt for det ukjente og syk prestisje kan få istand teknologisk, sikkerhetsmessig og politisk, bør man lese fysikeren Frank Scully's bøker: "They knew too much about flying saucers" og "Behind the flying saucers".

Når det gjelder knefallet for naturvitenskapen som allvitende, skal vi huske at når alt kommer til alt i meget stor grad rider på en bølge av ubeviste påstander og antagelser. Når Carl Sagan i sin bok: "Kosmos", sier at de naturlover vi har funnet, gjør seg gjeldende for hele universet, er det en påstand som kaller på smilet, for Sagan vet ikke hva hele universet er. Han, og hans kolleger kjenner ikke begynnelsen, hen-

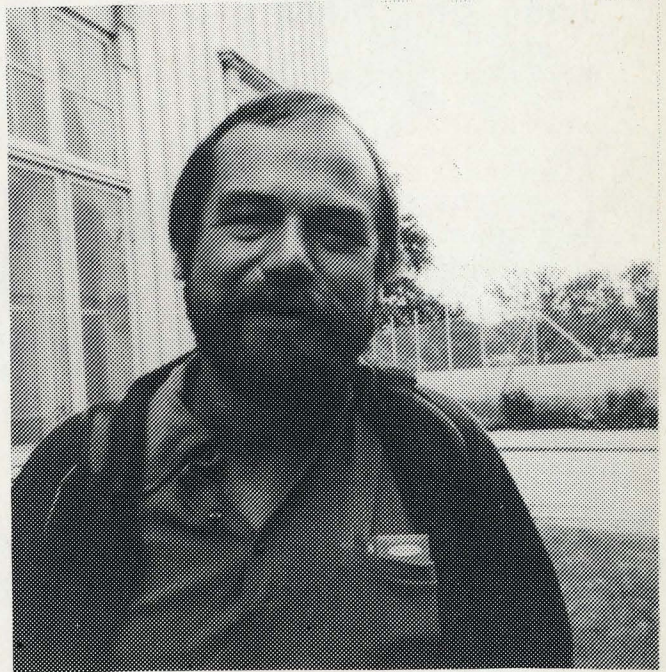
-Vitenskap og visjon- forts.

sikten og enden. De kjenner ikke universets og evighetens natur. De vet heller ikke om lyshastigheten er den samme i alle galaksene og de har meget liten kjennskap til elektromagnetisme som meget godt kan gjøre det mulig for folk på Pluto å nå hit i løpet av noen dager. Når det gjelder fortidig ufologi, vil man finne meget av interesse i Bibelen og i gammelindisk mytologi. (Von Däniken siterer det viktigste).

La oss før vi avslutter, til trøst for alle de som blir latterliggjort for sine standpunkter til ufologien og til annen visjonær opplevelse, enten på grunn av foreliggende viten eller i frigjorte syner, være enige om at det ufologen sier i dag som blir stemplet umulig, ifølge Verneesisk tradisjon kan være jordisk virkelighet om 100 år.

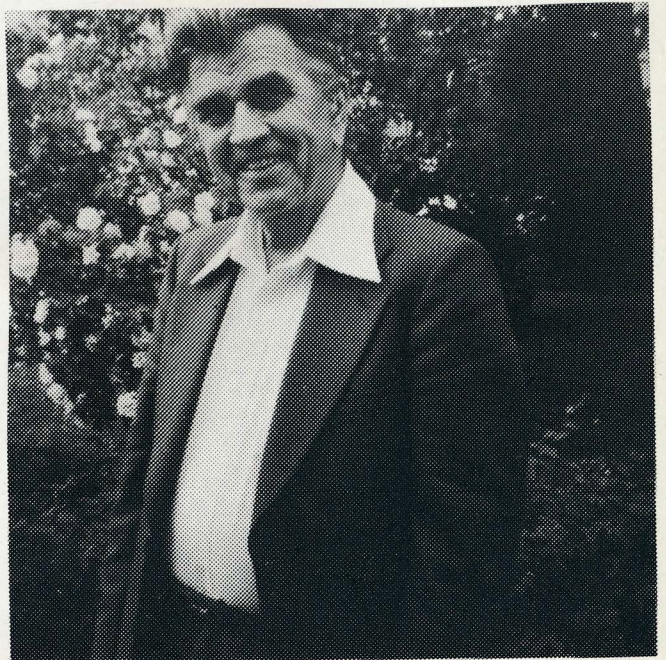
Tilslutt kan vi bruke et interessant bilde på forholdet mellom rasjonell vitenskap og visjon. Vi forestiller oss natur-erkjennelsesvegen som et høyt fjell. Vitenskapens folk klatrer langsomt på alle kanter av tindren, nedlesset med alle sine apparater og instrumenter, og når de langt om lenge når toppen, sitter teologen og visjonsmennesket der og sier vennlig:

-Velkommen etter, dere som vet alt!

Hans Kr. Moe. Komitémedlem

UFO - NORGE.

Gottfred Tande-Petersen. Veteran
i UFO-saker. Avd. Midt-Norge.

Et ANSIKT på Mars !

Oppdagelsen av et hode på Mars åpner igjen muligheten for liv der.

Det var i 1977 at Vincent DiPietro så bildet til høyre for første gang. I følge bladet han da holdt i hånden, var det tatt av Viking Orbiter på Mars. DiPietro hadde selv sett noen merker på et foto fra Mars før, som angivelig skulle være bilspor. Han igjenkjente dem imidlertid som radiooverføringsfeil. P.g.a dette glemte han snart bildet.

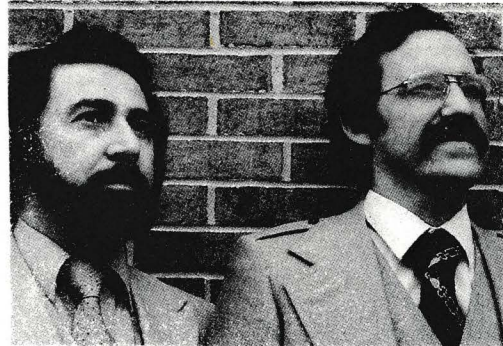

To år senere holdt han på å bla i fotoarkivene hos the National Space Science Data Center på Goddard Space Center i Greenbelt, Maryland, da han plutselig sto med et lignende bilde i hendene. Overskriften NASA hadde satt på det var ikke til å ta feil av. Det sto HEAD. Han skrev ned identifikasjonsnummeret, slik at han kunne be om en kopi fra NASA.

En kollega av DiPietro, Gregory Molenaar, var også interessert i bildet. DiPietro og Molenaar var gamle venner og hadde arbeidet for NASA før. Mens DiPietro hadde håndtert bildene som ble sendt til jorda fra satellitt, hadde Molenaar arbeidet med det spesielle komputerprogrammet som måtte til for å kunne oversette radiosignalene om til bilder. Molenaar foreslo at de skulle samarbeide, og de planla å gjøre dette ved hjelp av det originale databåndet fra Vikingsatellitten.

De visste fotonummeret og datoen da det var tatt, men de hadde også et tredje kodenummer: 35A72. Disse tallene betydde at dette bildet var det 72. under den 35. runden til satellitt 'A'. Med dette nummeret kunne de lett finne ut i hvilken høyde bildet ble tatt fra og lengde og breddegradene til motivet.

Med dette siste nummeret, kunne de be om det originale

DiPietro og Molenaar

billedbåndet fra Jet Propulsion laboratoriet i California.

De første bildene de lagde var dårlige. Det var for mange forstyrrelser til at de klart kunne se hva bildet forestilte. Forstyrrelsene opptrådte som hvite flekker av pixels, eller billedceller på norsk. En pixel er det mindste element i et bilde sendt over radiosignaler fra Mars. Et slikt bilde ser på nært hold ut som en stor mosaikk av små kvadrater i 256 forskjellige gråtoner.

DiPietro og Molenaar fylte i de hvite flekkene, slik at de fikk et klarere bilde. De bestemte seg så for å forstørre bildet. På forstørrelsen fikk de store pixels, som gjorde konturene kantete. Dette fikset de ved å dele opp hver pixel i ni mindre kvadrater, slik at ansiktet fikk en mykere form. Hele denne prosessen kalte de Starburst Pixel Interleaving Technique, eller SPIT.

En påtrengende mulighet var at ansiktet var et lystriks. DiPietro vendte seg da til David Chandlers bok Life on Mars, hvor Chandler siterer dr Gerald Soffen, Vikingbilde-sjefen, til å si at det ble tatt et bilde av samme område noen timer etter at fotoet med ansiktet ble tatt. Dette bildet viste, i følge Soffen, et Marslandskap uten noe hode.

DiPietro og Molenaar gikk til arkivet for å undersøke dette, men de fant ikke noe bilde tatt på det tidspunkt Soffen anga. Derimot fant de et bilde som ble tatt 35 dager etter ansiktspildet. Det viste det samme ansiktet, men med en annen sol og kameravinkel. Nummeret på bildet var 70A13, som betydde at bildet var det 13. som ble tatt gjennom den 70. runden til satellitt 'A'. De fikk tak i originalbåndet, og kjørte det gjennom SPIT-prosessen. Resultatet var et klart synlig ansikt, og de kunne nå være sikre på at det ikke var lyset som hadde spilt dem et puss.

For å få bildene enda klarere, kom de på å bytte hver gråtone ut med en farge, slik at de lyseste delene ble gulaktige og sto i større kontrast til de mørkere blålige delene.

Når de sammenlignet bildene, kunne de finne forbausende detaljerte likheter. Öyeeple med pupill i öyehulen, hårlinjen, munnen og nesen stemte. De fant også en 'tåre' under det ene öyet på begge fotoene.

Man kan riktignok finne naturlige ansiktsslignende formasjoner, men disse har bare en fjern likhet og er på langt nær så raffinerte og menneskelignende som ansiktet på Mars er. Er det naturens verk, er det et under at den kan skape et ansikt med en slik bilateral symetri.

Spørsmålet om det har vært liv på Mars, har selvfølgelig blitt reist. Men med mangelen på vann og den tynne atmosfæren Mars har er det klart at liv ikke kan opprettholdes slik vi kjenner det.

Forholdene på Mars er ikke de samme i dag som for millioner av år siden. Som Bován French peker på i boken Mars - The Viking Discoveries: "Atmosfæren på Mars ligner mer på den jordiske enn hva den kjemiske sammensetningen antyder". Isotopkombinasjonene i vanlige jordiske elementer er de samme på Mars som på jorda. Det er også gjort funn som tyder på at det fremdeles kan finnes vann på planeten.

Vitenskapsmenn mener at trykket

på Mars var mye større før, slik at vann kunne være i stand til å holde seg i flytende form og av og til også regne. Som indisier på dette, har de bilder av tilsynelatende uttørkede elveleier. Dr Leonard Martin fra Lowell observatoriet i Flagstaff, Arizona, melder at det er tatt to praktfulle bilder av en dampsky over en vulkan i den nordlige enden av et område kalt Salis Lacus. Bildene ble tatt med 4,5 sekunders mellomrom av Viking Orbiter i bane rundt Mars. Størrelsesforskjellen på skyen på de to bildene tyder på at skyen steg i en hastighet av 365 km i timen.

Med alle disse indisiene på vann vil de snart utgjøre et bevis, og da er ikke muligheten for liv langt unna. Kanskje er det liv der ennå? Det er det bare en måte å finne ut på ; ved å ta en nærmere kikk.

Vikingsatellitten kunne ikke fotografere objekter som var mindre enn 45 m i diameter, så neste skritt må være en satellitt som kan gå i en høyde av 150 - 480 kilometer og ha et batteri av ti kameraer. En slik satellitt vil gå i polar bane og fotografere med sine ti kameraer 2,6 km² i firkant av gangen. Satellitten vil i det hele se på et landskap 446 km bredt, men vil bare fotografere en tjuedel for hver gang den passerer en polkallott på sin halvtime lange runde rundt Mars.

Vincent DiPietro skriver: "Det er upraktisk å kartlegge hele planeten så grundig. Uansett vil den gjennom hvert år i virksomhet kunne overføre 9000 bilder av målområder skarpe nok til å kunne finne bevis for liv, eller plukke ut landingssteder slik at kanskje en dag Homo technologicus koloniserer Mars."

Hentet fra DiPietros artikkel i OMNI april 1982

S. Johnsen

UFO OVER HESSDALEN

også

i September 1980

Tekst og tegninger av
Elbjørg Fjeldberg.

Det var den 18 eller 19 September 1980, - en dag som August Holen alltid vil huske med ærefrykt.

Han hadde sammen med to jaktkamerater tatt seg innover fjellet fra hytta ved Elgsjøen nær Hessdalen, i retning mot Dalsbygda. Været var strålende vakkert, med blå himmel og og klar fin høstluft. Det var bare å vente på at rypa skulle komme på skuddhold. Holen fikk plutselig en trykkende fornemmelse. Luften ble tett rundt ham som om surstoffet ble borte. Han følte "noe" bak seg samtidig som en skygge langsomt kom glidende fremfor ham i lyngen. Holen tverrvendte, og der, bare få meter fra ham sto tre praktfulle gjenstander stille i luften. De lignet på store kandissukkerklumper med en ubeskrivelig vakker rødfarge

som funklet i solen. Formen var lik en hatt med brem, den hadde en liten forhøyning på toppen som Holen trodde hadde samme misjon som periskopet på en ubåt. Hver av gjenstandene hadde en antennelignende utstikker på høyre side av kuppelen. "Bremmen" eller bærevingen som Holen beskrev den, dreide rundt med stor hastighet. Materialet i den lignet på bølgeblikk. Det var tett i tett med huller på vingens ytterkant som om to bølgeblikkplater var lagt mot hverandre. Vingens utseende ble også sammenlignet med orgelpiper. Under hver av gjenstandene var det to hull, et på hver side. I og med lufttettheten rundt Holen trodde han gjenstanden trodde han gjenstanden benyttet surstoff som drivkraft og at hullene virket som innsugningshull. Materialet i kuppelen var det veldig vanskelig å beskrive, - den var ikke hamret, lignet ikke på krystall, men den

forts.

så ut til å være sammensatt av en sort sten eller glass. Selve oppbyggingen lignet på kandissukker, og arbeidet virket ujevnt og grovt utført. Gjenstanden var ca. 4m i diameter. Under hele observasjonen høstes en svak summing, - som fra en humle i en fyrstikkeske.

Plutselig, som på kommando, blikket alle tre gjenstandene samtidig på høykant med kuppelen vendt mot Holen. De akselrerte så kraftig med breidsiden(undersiden) vendt i fartsretningen. I samme nydelige formasjon og i lav høyde forsvandt de på få sekunder som små røde prikker over fjellet mot nord.

Holen hadde ikke merket noe lufttrykk idet gjenstandene akselrerte bort fra ham og hadde heller ikke registrert noen form for lukt under observasjonen. Holen kjente ingen redsel, men bare undring under hendelsen. Reaksjonen kom først senere. Det ble en søvnløs natt med funderinger på hva det kunne være. De påfølgende tre siste feriedagene holdt Holen seg nær hytta uten å løsne et skudd. I tiden som har gått siden observasjonen har han ikke mer vært med på jakt, og geværene har han solgt.

Gjenstandene var virkelige nok for Holen, - så virkelige at han hadde kommet til at de måtte være laget av menneskehand, og hørte til her på Jorden.

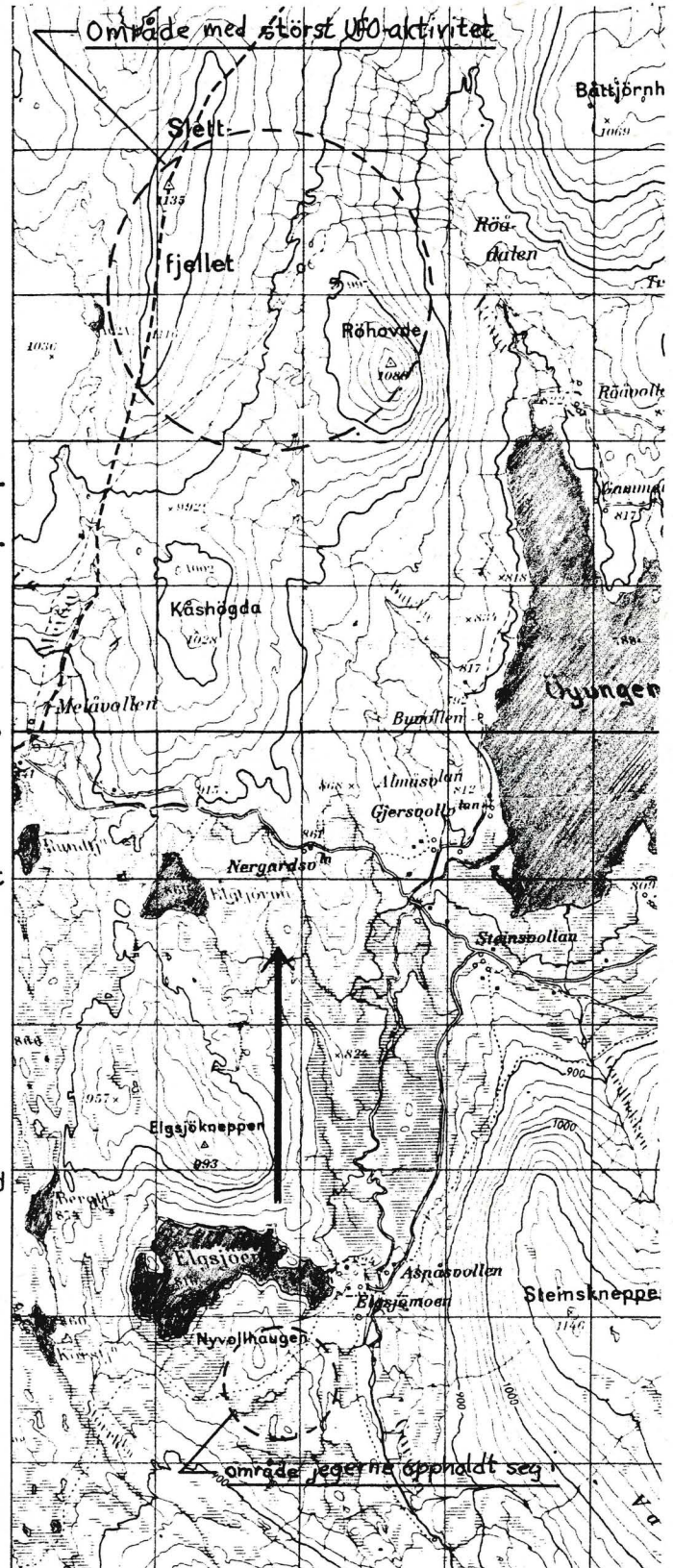
Han trodde at om han kom i samme situasjon igjen ville han blitt redd. Han er villig til å være med til Hessdalen å peke ut stedet der hendelsen inntraff, og føler seg sikker på at "de" er der oppe et sted.

Det kan tilføyes at UFO aldri har vært av interesse for Holen.

YTTERLIGERE OPPLYSNINGER:

1. Av Holens to jaktkamerater, sto Thorvaldsen foran til høyre og Sømo på en høyde i terrenget, omtrent rett foran Holen.

2. Et rypekull lettet og kom imot dem; en kom rett imot Holen og den gikk ned bak en stein før den var på skuddhold. Thorvaldsen bekreftet ved en samtale at et rypekulle hadde kommet. Han syntes det var merkelig at de ikke hadde blitt oppmerksomme på gjenstandene, men som han sa, de var lydløse og vi sto med

Kartet viser området SV for Hessdalen hvor mange UFO-observasjoner har vært gjort.

Sirkelen syd for elgsjøen angir området de tre jegerne befant seg i. Sirkelen NV for Øyungen angir området der flest UFO'er er sett.

forts.

KOMMENTAR:

Denne observasjon fra 1980 har kommet fram p.g.a. siste års UFO-aktivitet i Hessdaen. Følger vi "ruten" nordover på kartet kommer vi i retning av Slettfjellet. Det er blitt meg fortalt at det var i retning mot dette fjellet også at freelance-journalist Arne Whist og NRK-TV filmet UFO'er i vinter fra området ved Rådalen. Dette er ukjent for August Holen.

Elbjørg Fjeldberg.

E. T.

(extra terrestrial)

ER NAVNET PÅ EN NY FILM AV STEPHEN SPIELBERG, SOM BLIR Å SE PÅ NORSKE KINØER TIL HØSTEN. E.T. ER ET LITE GRÅGRØNT VESEN SOM KOMMER FRA DET YTRE ROM OG HAR MØTT STERK SYMPATI HOS KINOÅENDE JORDBØERE I USA.

I løpet av de to første ukene har E.T. spilt inn nesten 350 millioner kroner mer enn både Nærkontakt av 3dje grad, Star Wars og Haisommer.

Hemmeligheten mener kritikerne er figuren selv. Mindre enn en fire-åring, som plutselig havner på Jorda, forlatt av sitt romskip. Lille Drew Barrymore som oppdager E.T., skriker først ved synet av dette merkelige, rynkede vesenet. Siden smelter han og de blir allierte. Slik vokser E.T. seg også inn i tilskuernes hjerter og blir en nær venn av publikum, et nesten levende vesen de ønsker å beskytte, der han er strandet flere millioner lysår fra hjemmet.

Filmen avslutter årets norske filmfestival i Oslo 25 August - og er oppsetningsklar for Colluseum en gang utpå høsten.

VG, 16.07.82.

UFO - NORGE -

ANNONSERER!

Mandag 19. juli 1982

Aftenposten 21

Bøker - Tidsskrifter

«Mein Kampf», Hamburg 1941 s. høystb. Tlf. 061/72 537.

10 bind av «Jordens Folk», som nye, selges ca. 2000. Bm. 5617.

Leksika lite brukt, nyere utgave. Frithjof Nansen 10 bind, og Thomas Hardy 10 bind, s. Bm. 5616.

UFO INTERESSERT?

Tidsskriftet UFO 5 g. årlig, medl.skap kr. 80,-. UFO Norge, Boks 14, 3133 Duken. T. 033/83 606.

KJÆRE ABONNENT!

Vi trenger sårt flere abonnenter til bladet vårt. Økonomien er vanskelig i begynnelsen - vi skal over den første (og værste) kneika.

Det er et faktum at hvis hver og en av dere hvervet en ny abonnent, ville vi være over denne. Derfor kan vi bare sterkt oppfordre dere til å anstrenge dere litt for å finne en bekjent som kan være interessert, og i det minste gi vedkomme et prøvenr. av "UFO". Har du ikke, så rekvirer fra avdelingsleder eller O.G. Røed (annonseadressen)

Det er også en annen måte, hvis den skulle passe bedre:

En annonse lik overstående koster i en lokalavis kanskje en femtilapp. Vil du støtte oss, så sett inn en annonse med overstående tekst i din lokalavis!

Og gjør det helst med det samme - det er NÅ vi trenger abonnenter! PÅ FORHÅND TAKK!

Ettersom så mange mennesker lider av angst for det tomme rom, må det være noe i det ...

BOKOMTALE

ved

Knut Aasheim.

Budd HOPKINS

UFO- TAPTE TIMER

ERNST G. MORTENSENS FORLAG

UFO-bøker på norsk er skjelden kost - jeg tror vi kan greie oss med EN hånd om opptelling skal skje. Desto gledeligere er det da at når det en skjelden gang oversettes og utgis noe som har med UFO å gjøre, - så er det bra saker. (gjelder kun bøker).

I løpet av de siste 5-6 år er det så vidt jeg vet kun utgitt to, - nemlig Hyneks "UFO - EN DOKUMENTASJON" (Mortensen) og VALLE's "DET USYNLIGE KOLLEGIUM" (Dreyer).

Så også med den nylig utkomne og ferskt oversatte "UFO - TAPTE TIMER" av Bud Hopkins en amerikansk privat forsker. (også denne på Mortensens forlag, og den fersk-

este i serien av pocketbøker til under kr. 30.-)

Boken tar for seg det i UFO-kretser, i de senere år så urovekkende og omtalte tema, - kalt UFO-bortførrelser.

I de senere år har det fremkommet stadig nye rapporter fra forskjellige kanter av verden om mennesker som mot sin vilje blir tatt ombord i ukjente gjenstander og tvunget til å undergå en slags medisinsk undersøkelse. Senere har offeret ikke kunne erindre noe av hendelsen, men mange saker har blitt kjent ved at vedkommende har berettet om tid som tilsynelatende er blitt borte - ofte et par timer som de ikke kan gjøre rede for.

Med hjelp av psykolog Aphrodite Clamar og andre leger, har Budd Hopkins grundig etterforsket 19 tilfeller av UFO-bortføringer i løpet av fem år. Syv av disse tilfellene fortelles det om i denne boken, og på en fascinerende og lærerik måte mener denne anmelder.

Vi møter her folk fra forskjellige land - folk som ikke kjenner hverandre og heller ikke husker noe om at de er blitt kidnappet av UFO - før etter at de har underkastet seg hypnose!

"UFO - TAPTE TIMER" er ingen hysterisk bok, tvert om den er vel dokumentert og vitenskaplig. Boken gir altså ikke noe svar, men stiller urovekkende spørsmål om vår verden - og andres!

Og vi må så absolutt si oss enig med Hopkins der han tilslutt sier: - "et problem som krever ytterligere etterforskning"

Vi anbefaler - ja utfordrer den seriøse UFO-forsker - og andre naturligvis, til å lese denne boken som presenterer nok et allvorlig aspekt ved UFO-mysteriet!

Erkjennelsesvegene i kosmisk perspektiv

av Ulf Gleditsch.

Som mennesker på Jorden har vi mange erkjennelsesveger til disposisjon i vår søken etter sannheten. Erkjennelsesveger som er knyttet til vårt sanseområde og de utenom-sanselige krefter (Extra sensory perception, ESP) som tilhører et nytt forskningsområde som ennå bare i liten grad er blitt anerkjent som vitenskap i konvensjonell forstand. Det gjelder telepati (tankeoverføring) og (psykometri) fortolkninger av egenskapene hos en objekt. Disse områdene er beskrevet i professor Harald Schjelderups bok: "Det skjulte menneske", Cappelen 1960. Senere i 1962 kom Birger Quarnstrøms: Parapsykologi 1962. Dette var pionérene. Senere er det kommet adskillig litteratur om dette kontroversielle emnet, og på dansk foreligger en bred oversikt av en kjent parapsykolog, Scott Hill.: Parapsykologien i dag. Strubes forlag. DK-4130 Viby, Danmark.

Områder innenfor parapsykologien som ikke har fått vanlig vitenskapelig status, men som stadig hører til erkjennelsesvegene (veger å finne sannhet om livet og menneskets bestemmelse på) er aura, transcendentel meditasjon, ut av kroppen - (astralreiser), psykokinese, astralprojeksjon, kiromantikk, precognisjon, clairvoyance, mind control,

drømmer, biokommunikasjon, profeter, orakler, I-ching, levitasjon, poltergeister, klare drømmer, Déjàvu, ekstase, hypnose og trance.

Scott Hill (se første spalte, 2 bind, D.kr. 196.-, gjennomgår alle disse temaene grundig.

Det finns flere erkjennelsesveger enn disse. Vi tar dem i rekkefølge:

I. Tanken. Fri tenkning. Vitenskapelig tenkning.

2. Fantasien. Fantasitenkning, improvisasjon, visjon.

3. Reinkarnasjon. Sjelevandring.

4. Religiøs tro. Systemer.

5. Astralprojeksjon (reiser) Sjelen ut av kroppen.

6. Astrologi. Planetenes betydning for vår karakter.

7. UFO-kommunikasjon. Teknologisk og psykologisk.

8. Følellesvisshet. Uformulerbar viten.

9. Spiritisme. Kontakt med de døde. Systemer.

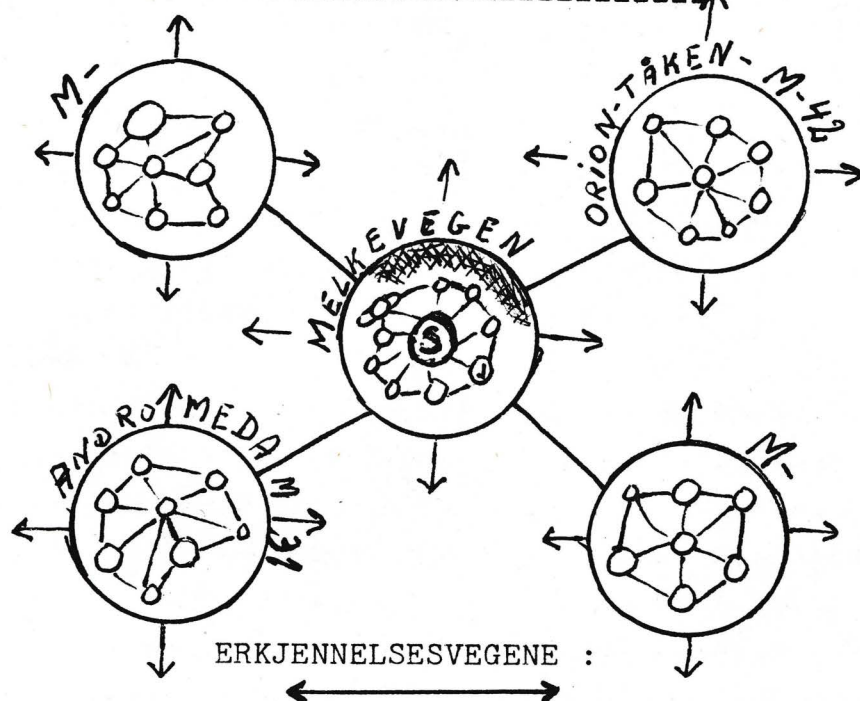
10. Paramedisin. Akupunktur. Homøopati. (Naturmedisin).

II. Drøm.

12. Kosmisk bevissthet.

Oppgaven i denne artikkel er å diskutere (noe som fremgår av illustrasjonen) i hvilken grad vi kan få kontakt interplanetarisk og intergalaktisk (planeter i vårt solsystem og i nærliggende og fjerntliggende solsystemer).

-Erkjennelsesvegene i kosmisk perspektiv- forts.

KOSMISK ERKJENNELSESKART

Ulf Gleditsch. -82.

Illustrasjonen viser vår galakse Melkevegen, i midten, og fire andre galakser man har oppdaget utenfor vår, og gitt navn.

De sorte strekene viser hvordan alle erkjennelsesvegene går mellom klodene og galaksene og videre ut i rummet til stadig nye galakser og kloder, formodentlig i all uendelighet.

Kommunikasjonen mellom klodene og deres eventuelle befolkning er selvsagt sterkt avhengig av klodenes alder og hvilken utviklingstid eventuelle livsstystemer der har hatt. For lesere stort sett vil dette fortone seg som en form for tro og fantasier på Jules Verne-plan.

Ikke desto mindre har vi gjennom verdenshistorien sett at det mest utrolige etterhvert har vist seg å være svært så reelt. I dag, da UFO-kommunikasjonen i kraft av det kontaktmateriale man etterhvert har samlet fra forskjellige grader, synes bevist, er det nærliggende å se på UFO-opplevelsen som en realitet, og UFO-logien som en vitenskap. Det kan nå bare være et spørsmål om tid.

Med denne faktor som bakgrunn, blir teorien om interkosmisk åndskommunikasjon meget tenkbar, idet UFO-logien sier oss at det eksisterer intelligent liv på et bestemt antall kloder gjennom hele universet. Hvis menneskebildet der ute er det samme som hos oss, og man har gjennomløpt en

-Erkjennelsesvegene i kosmisk perspektiv- forts.

lignende utvikling, er det sannsynlig at de erkjennelsesveger vi har til disposisjon også er et psykologisk eie for befolkninger innen vår galakse og andre.

Vår rumtenkning er jo ganske ny og det vil ta tid før jordmennesket venner seg til å tenke kosmisk, men det er åpenbart på veg. UFO-logien vil uten tvil komme til å revolusjonere hele vårt bevissthetsliv, idet den høyere utvikling i rummet vil vise at rasjonell vitenskap bare er et redskap, begrenset av egen metodikk, i den store åndssammenheng.

Hvis vi nå sier at interplanetarisk og intergalaktisk åndskommunikasjon finner sted og meddeles oss gjennom disse erkjennelsesvegene vi har utviklet - uten at vi - bortsett fra endel utvalgte mediske personer, er klar over det, blir spørsmålet hvordan vi skal kunne bevisstgjøre oss dette i den grad at vi kan gå inn i kommunikasjonen alment på vårt plan.

Foreløpig er det vel bare de som har fordypet seg i religiøs tro, reinkarnasjon og astralreiser og hatt interkosmiske opplevelser der, som vet noe om hva denne kommunikasjonsformen går ut på. Vi kan også ta med de som påstår å ha vært ute i rummet med mennesker fra høyere ånds- og teknologisystemer i rummet, og fått et inntrykk av forholdene der. G.Adamski, dr. Fry.

Hvordan vi skal bruke resten av kommunikasjonsvegene i interkosmisk sammenheng, vet vi generelt svært lite om, men det er rimelig å anta at hele dette perspektivet vil åpne seg når vi får offisiell kontakt med utenomjordiske intelligenser og deres systemer. Det er derfor av stor betydning at UFO-logene ikke lar se affisere av den hårdnakkede skolevitenskapelige motstand, men sprer vår UFO-viten og tilhørende teorier vidt og bredt til man oppnår den situasjon at det vanlige menneske sier, javel, det skal bli interessant å få vite hva de vet derute. For femten år siden trodde ingen på det. Nå sier godtfolk, at jo, hvorfor skulle vi være de eneste. De kommer ganske snart til å endre denne holdningen videre og godta besøkenesom et faktum, formodentlig på linje med astrofysikken.

Når de høyt utviklede utenfra kommer, vil vi få vite hvordan vi skal bruke hele vårt åndsliv kosmisk sett og bli bevisstgjort gjennom denne kommunikasjonen om at kosmos er vårt hjem og finne et nytt og ganske annet fellesskap med intelligensene ute i vår egen galakse og de utenforliggende enn det vi ha vært vant til på Jorden.

Et fremtidsbilde som dette gjør det vi oppfatter som viktig og betydelig på Jorden, svært periferisk og gir mennesket en dypere ro. Ganske enkelt fordi jordlivet er preget av sterke spenninger på det nære plan, som er

-Erkjennelsesvegene i kosmisk perspektiv-forts:

det alt fremherskende, som igjen gir uro. Det nye perspektivet omformer bevisstheten, ikke minst i det faktum at vi astrologisk sett går inn i Vannmannens tegn, hvor et åndelig skisma skal skje. Det hviler også en dyp skjønnhet i dette bilde som kan leses i beretninger om nærkontakt med UFO.

Vi nærmer oss gradvis en forståelse av menneskets bestemmelse, som de derute - selv om de selv ikke vet alt om den - kan få oss til å se som en realitet. Av dette skulle igjen kunne slutes at vår jordiske streben innlemmes i en høyere, og omformes slik at vår aggresjon blir meningsløs.

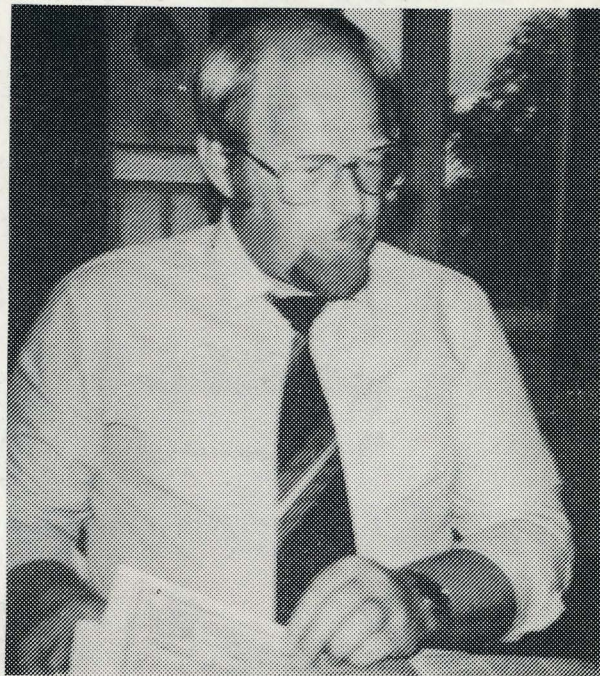
Vi er alle på vandring mot evig mørke, eller evig lys, på veg fra eller til Gud. I denne nye bevissthet har alle en ny sjanse til å nå guddommeligheten, i tillegg til tro. Alt vil etterhvert bli dypere forstått. Alt får nye dimensjoner. I allbevisstheten blir vi ett og forløst. Og får evig fred.....

☆ ☆

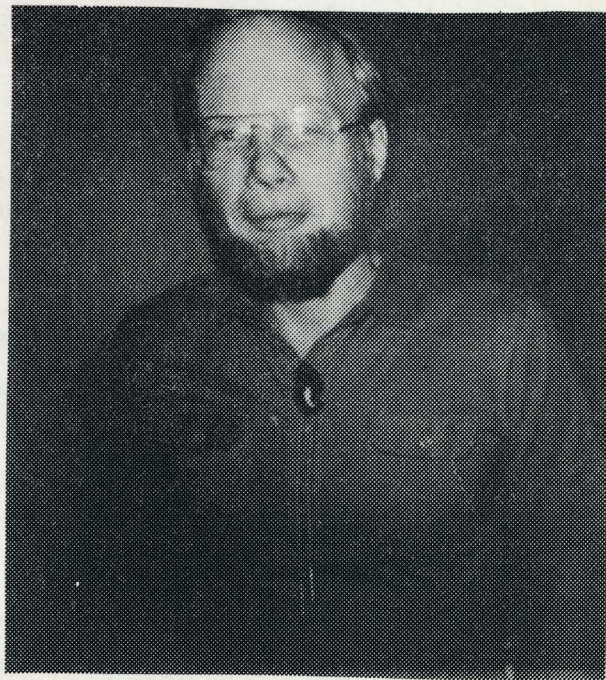
Du, som er utenforstående og kan se upartisk på saken... hva mener du om menneskeheten?

Livet er det som hender oss, mens vi planlegger helt andre ting.

Denne dag er den første dag av resten av mitt liv... Den vil jeg ikke misbruke.

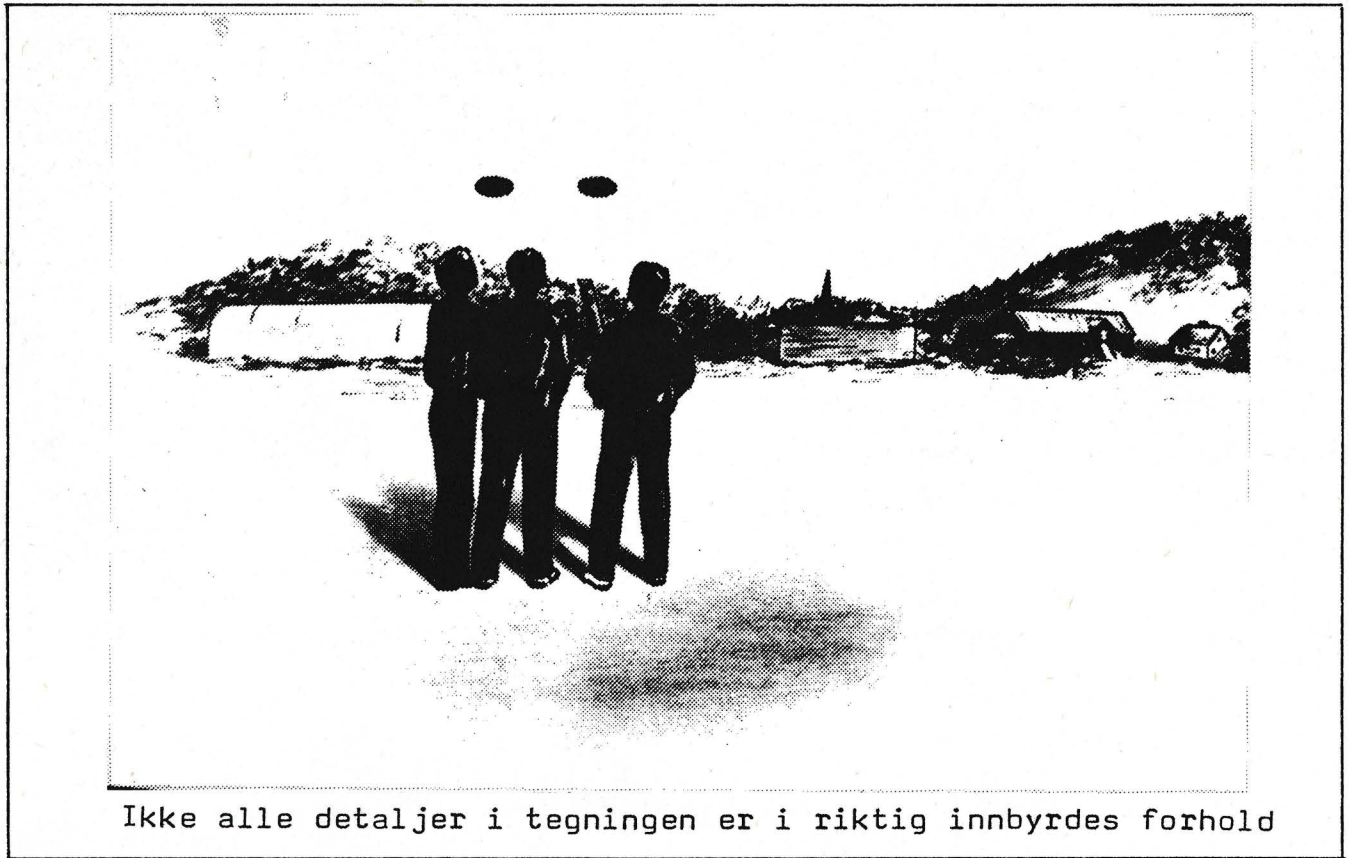
*Per Ottesen. Komitémedlem
avd. Øst.*

*Knut Aasheim. Red.sekretær
i "UFO", og komitémedlem
avd. Øst.*

NÆROBSERVASJON AV 2 GRAD

over Hvam i Skedsmo

Ikke alle detaljer i tegningen er i riktig innbyrdes forhold

Tekst og tegninger ved Elbjørg Fjeldberg.

Under forberedelse til rigging av en byggeplass ved Hvam i Skedsmo var vi tre stykker som arbeidet med underlaget for brakkeplassering. Været var fint, med strålende sol og en svak bris. (observasjonsdato var 18 Mai 1982)

Plutselig ble vi oppmerksomme på to gjenstander som i lav høyde kom imot oss i sakte fart. På avstand gjettet vi på ballonger eller eller også kanskje hangglidere, for de hadde begge en markant "utvekst" under seg, men etterhvert som de nærmet seg forandret bildet seg til å minne mer om to skraphauger, av størrelse som ca 5 sammenbuntede biler, med masse kanter, - lik en klump kandissukker. I de foran beskrevne kanter var det veldig solrefleks med mørke felter innimellom alt etter som gjenstanden beveget seg og innfallsvinkelen på solstrålene traff flatene på gjenstandene.

Idet objektene passerte oss i en høyde anslått til ca 100m og i en vinkel på ca. 70° , ble det veldig stille rundt oss, og merkbart varmere - nærmest en klam følelse.

Jeg ble etterhvert også meget forundret, samtidig litt redd, spesielt etter at vi forsøkte å "fange" objektene inn i vår nivelleringskikkert uten resultat. Det må nevnes at man samtidig ikke hadde noe problem med å ta inn småfly i kikkerten.

Retningen de kom fra var N-NØ, 360° på N400°, og avstanden mellom de to kunne være 40-50m da de kom side om side i horisontal flukt. Da de var over Skjettenområdet begynte begge å stige, - den ene holdt stø kurs, mens den andre dreiet av mot høyre og i retning Kjelleråsen. Begge steg til de ble borte for våre øyne som små prikker.

I mellomtiden - altså under ob-

servasjonen tok det av ialt 3 småfly fra Kjeller Flyplass. Det ene av disse var meget nær ved å kolliderere med gjenstandene. Det kunne virke som om flyet gjorde en manøver for å svinge unna. Flyet er senere registrert og flygeren kontaktet av fru E. Fjeldberg.

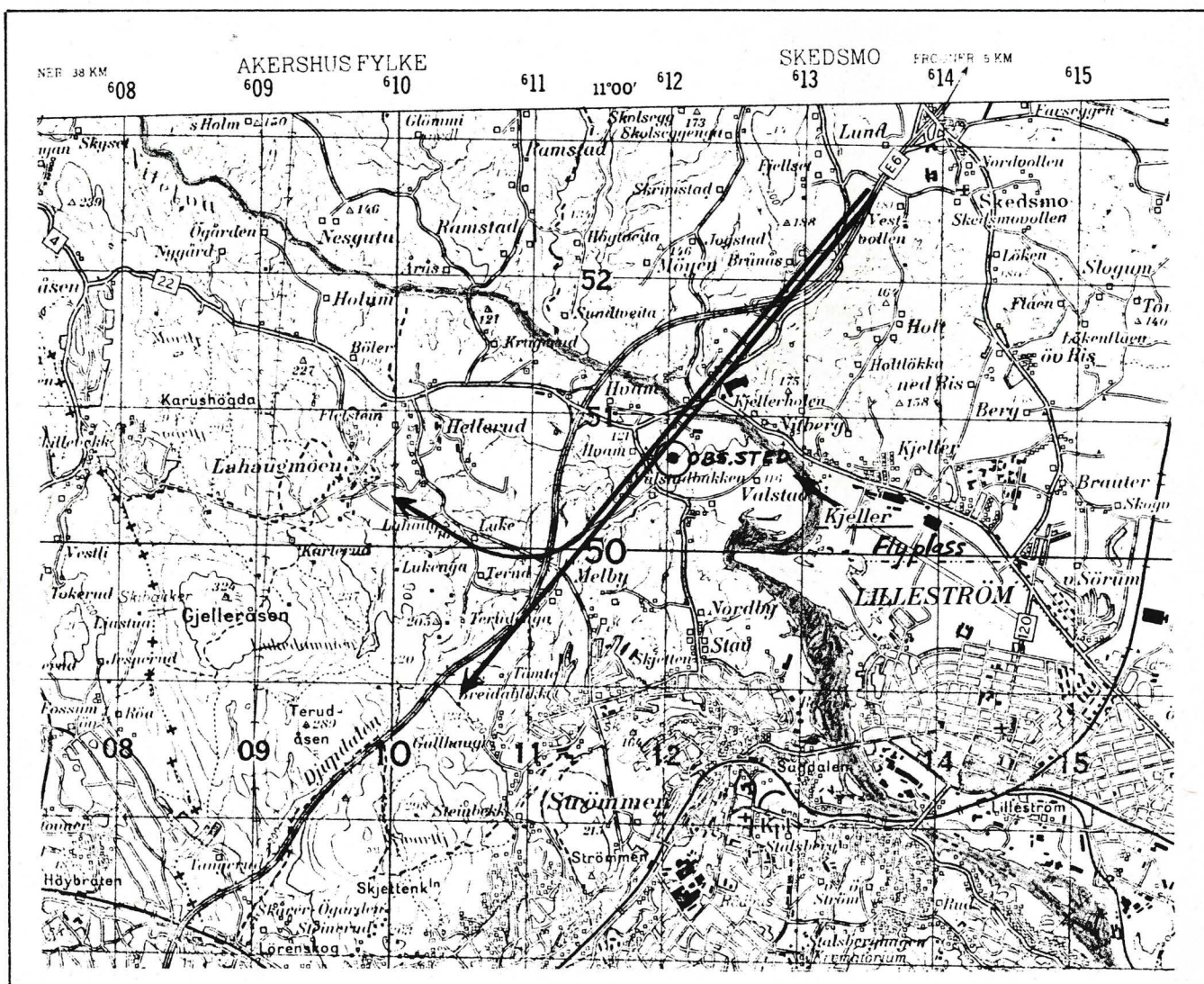
Hele observasjonen varte i ca. 15 minutter. Objektene passerte Hvam nøyaktig kl. 10.55. Jeg (altså Steinar Nygård - den av observatørene som rapportene ble opptatt av) kontaktet Kjeller Flyplass og fortalte om hendelsen som ettehverv fortøner seg som et meget stort mysterium, og fortsatt daglig er i mine tanker.

Vi tre som var vitner til denne selsomme hendelse har kommet fram til at disse gjenstandene måtte ha sin opprinnelse utenifra vårt store univers.

YTTERLIGERE BESKRIVELSE OG KOMMENTAR etter intervju med Steinar Nygård, (gjengitt ovenfor) og Kjell Norstad:

To objekter ble oppdaget ca. kl. 10.50 i retning NNØ, rett over en skjev pilar mellom Trondheimsveien og E6 (se skisse). Begge objektene hadde ved observasjonens begynnelse en markant utvekst på undersiden som så ut til å være i bevegelse (muligens skyldtes dette turbulens i luften). Dette førte tanken hen på hangglidere eller ballonger med kurv under. Objektene beveget seg meget langsomt. I følge observatørene gikk småflyene minst fire ganger hurtigere. Etter som objektene nærmet seg ble utvekstene under borte. Heretter så de likedannde ut forfra, fra siden og bakfra (se skissen fig.3).

forts.

Et grønt enmotors fly av typen Grumman American Lynx AA-1C, som tok av fra Kjeller flyplass kl. 10.50 hadde tilsynelatende kurs rett imot objektene og kollisjon så ut til å være uundgåelig. Føreren av flyet, Øyvind Bynke ved privat-flyskolen på Fornebu hadde ikke observert objektene. For observatørene på bakken så det ut som om flyet gjorde en manøver for å undgå kollisjon. (Flyets videre posisjon var borte fra minnet). En mulig forklaring på hvorfor Bynke ikke oppdaget objektene er at de lå lavere enn toppen på åsen til høyre for observatørene (175 m.o.h. se skisse). Valstad, 116 m.o.h. ligger like ved observasjonsstedet. Høydeforskjellen her er meget liten, d.v.s. at objektene sansynlige høyde har vært ca. 50m. Man kan derfor lettere forstå at Bynke ikke oppdaget objektene idet man, når flyet tar av, ikke har sikt rett framover, men på skrå oppover. En må anta at objektene lå i en slik posisjon mellom observatørene og flyet, at det fortonet seg for dem som om UFO og fly ville kollidere. Vi kjenner til at avstandsbedommelse er meget vanskelig når

man ikke kjenner objektets størrelse. Det er stor sansynlighet for at objektene lå både nærmere og lavere observatørene i "kollisjonsøyeblikket", enn først antatt.

Ca. kl. 10.55 tok det av et rødt-hvitt småfly fra Kjeller. Det satte kursen rett imot det stigende objektet over Djupdalen. Observatørene mente at dette flyets fører ikke kan ha undgått å observere gjenstanden. Fly nr. 3 tok av mens objektene fortsatt kunne iakttas. Desverre har det foreløpig ikke lyktes å få tak i disse flyene eller deres førere.

E.S.: Samtidig med observasjonen ved Hvam, hadde jeg (E.F.) en telefonsamtale med August Holen (jfr. rapporten foran fra Hessdalenområdet i 1980). Oppbyggingen av kuppelen på de tre gjenstandene Holen observerte liknet på kandisukkerklumper. I følge Nygård og Norstad kunne ikke denne beskrivelse av de to gjenstandene de observerte på Hvam vært bedre. Et underlig sammentreff var det, da det er svært lenge mellom slike besøk her i distriktet.

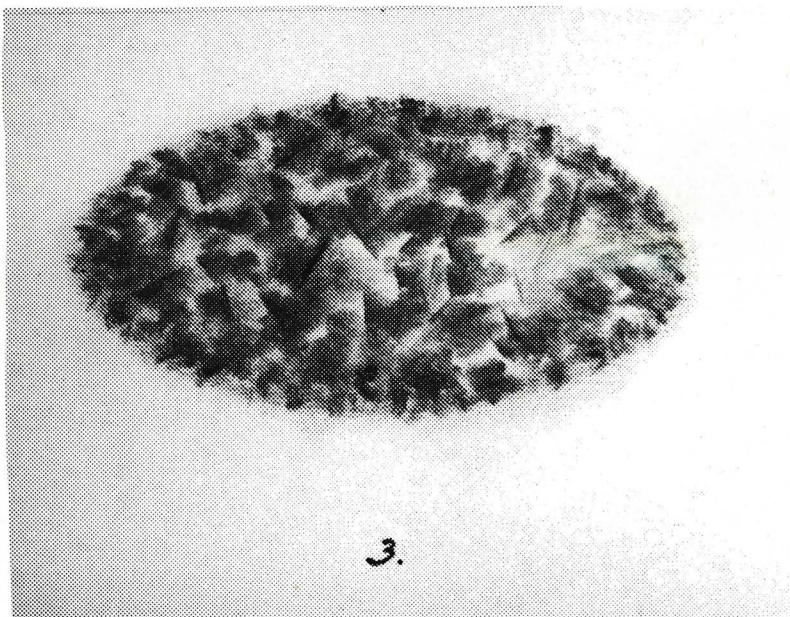
Elbjørg Fjeldberg.

FIG. 1

2.

3.

Objektene utseende i sine tre stadier slik de ble beskrevet av byggearbeiderne. Tegningen var uhyggelig likt sa Nygård.

NASA-ekspert:

- Det er liv i verdensrommet !

En av lederne av NASAs planleggingsavdeling, bergenseren Alfred Lunde, var i juni på en foredragsrunde i Norge. I den forbindelse ble han intervjuet av både Adresseavisen og Arbeideravisa i Trondheim. Samtalene dreide seg naturlig nok hovedsaklig om romferja, men også UFO-spørsmålet ble berørt. Vi sakser først fra Adressa:

- Det er meget naivt å tro at hele universet bare ble skapt for oss mennesker, sier NASA-eksperten. - I så fall ville det vært en fantastisk sløsing med energi. Vi har observert før-biologiske molekyler ute i rommet, og det er bare spørsmål om disse finner passende grobunn før de kan utvikle seg til liv. Kanskje vil vi mennesker en gang stå ansikt til ansikt med skapninger fra en fremmed planet.

- Tror du på UFO'er?

- De fleste UFO'er har en naturlig forklaring, men vi må bare erkjenne at det av og til kan være vanskelig å forklare fenomenene. Jeg har hørt om hva som hendte i Hessdalen. Til det er det å si at det vil kreve enormt mye energi og tid å ta seg frem fra en fremmed planet til jorda. Hvis fremmede vesener skulle komme hit, går jeg ut fra at de ville ha annet å gjøre enn bare å skremme folk om natta.

Arbeideravisas versjon lyder slik:

- Personlig tror jeg det finnes liv i verdensrommet et sted. Det ville være for naivt at det hele er blitt skapt eller dannet bare for oss her på jorden. En gang i fremtiden vil vi møte intelligente vesener i rommet - kanskje først via et kommunikasjonssystem, men senere ansikt til ansikt.

... Han kom også inn på UFO-spørsmålet og blant annet alle de observasjoner som skulle være gjort i Hessdalen, og mente

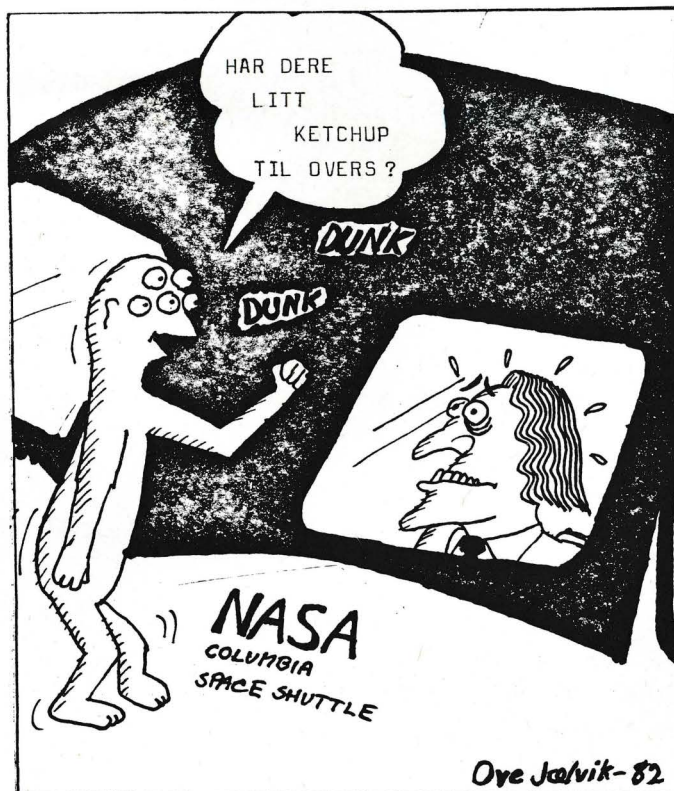
at de sikkert hadde en naturlig forklaring. - Det er vanskelig å tenke seg at vesener fra andre planeter skulle være kommet så lang vei bare for å skremme folk på jorda, sa Lunde. I USA har man sett såkalte UFO'er fra bakken og fra fly, samtidig som de er registrert på meget avansert radarutstyr. De er vanskelig å bortforklare. Før eller senere vil løsningen på fenomenene komme, mente han.

Den holdningen Alfred Lunde legger for dagen er meget vanlig for vitenskapsmenn; vi kan ramse opp Carl Sagan, Erik Tandberg m. fl. De fleste astronomer er blant disse som mener at det er store sannsynligheter for liv i rommet, at avstandene for besøk er alt for store, men at en gang i framtida vil et møte inntreffe.

En innvending som skulle vært artig å presentert Lunde er:

- Er det ikke veldig naivt av oss jordboere når vi først kan tenke oss liv et sted der ute, ikke samtidig kunne tenke oss at deres teknologi er vår fullstendig overlegen, og at møter med oss ikke trenger å høre framtida til !?!

JH

Den europeiske romfartsorganisasjonen

Del 2

Ved Johan Hjelvik

Som den moderne raketts far regnes ofte amerikaneren Robert Goddard, men hans raketter blir for rene nyttårslekene å regne mot de tyskerne drev med under 2. verdenskrig. Med bl.a. Wernher von Braun i spissen ble den militære raketten V2 (Vergeltungswaffen 2) den direkte forløper for både de russiske og amerikanske rakettenes. Ja, like etter krigen ble det faktisk skutt opp V2-raketter på såvel russisk som amerikansk jord, og ved utviklingen av nye raketter ble det foruten tyske vitenskapsmenn også benyttet produksjonsutstyr fra Tyskland.

Vi europeere med vår Ariane trenger altså ikke ha mindreverdighetskomplekser for å ha plagiert amerikansk rakett-teknologi - selv om ingen ser tilbake på V2 med ublandet glede.

Ariane er en middels stor tretrinns rakett noe over 47 meter på strøpelesten (1. versjon). Forskjellen til de største rakettenes ligger hovedsaklig i første trinn, som for disse er mye kraftigere. Med hensyn til nyttelast kommer imidlertid Ariane meget bra ut; kapasitetene for henholdsvis lav jordbane (200-300 km) og geostasjonær bane er på 4.5 og ett tonn. Atlas-, Delta- og Soyuz-rakettenes ligger i omtrent samme klasse, mens tallene for Titan 3C og Zond er 3-5 ganger høyere. Den virkelige giganten var Saturn 5, hvis tall var ca. 120 og 50 tonn. Romferja som bare går opp i lav jordbane, kan ta med seg 30 tonn last. Et ekstra trinn, som ennå ikke er laget, kreves medbrakt i romferja for at last skal kunne fraktes høyere opp. Når det samtidig nevnes at Ariane til nå har kostet "bare" 1.2 milliarder dollar mot 10 milliarder for romferja, skjønner vi at Ariane har store sjanser til å bli "rommets Toyota Hiace".

Tallene på figuren ved siden av angir:

1. Kapsel for en eller to satellitter.
Volum: 35 m³
Høyde: 8.6 m
Diam.: 3.2 m

2. Kontrollseksjon for bl.a. fjernstyring av raketten.

3. Tredje trinn.
Høyde: 8.6 m
Diam.: 2.6 m
Vekt.: 9.4 tonn
Drivstoff: oksygen/hydrogen
Motor: HM 7
Brenntid: 557 sek.

4. Mellomtrinn 2/3 (skjørt)

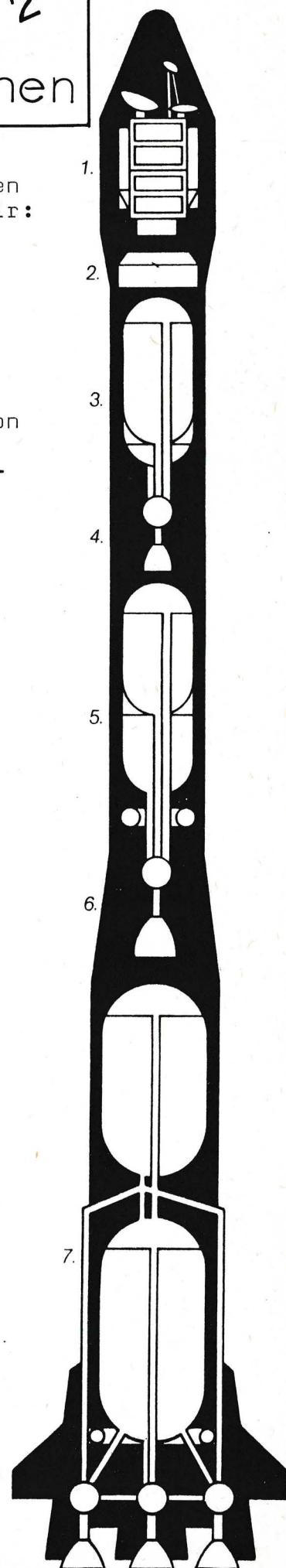
5. Andre trinn.
Høyde: 10.4 m
Diam.: 2.6 m
Vekt: 27.6 tonn
Drivstoff: hydrasin/UDMH
Motor: Viking 4
Brenntid: 134 sek.

6. Mellomtrinn 1/2.

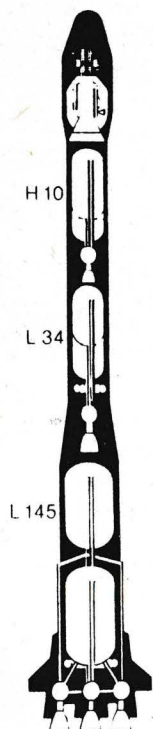
7. Første trinn.
Høyde: 18.4 m
Diam.: 3.8 m
Vekt: 165 tonn
Drivstoff: hydrasin/UDMH
Motorer: 4 stk Viking 5
Brenntid: 150 sek.

Totale mål:

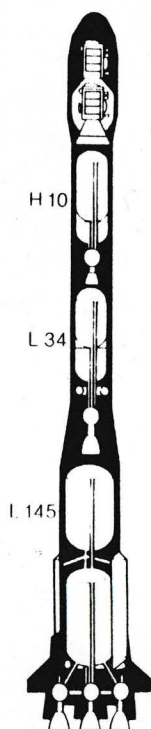
Høyde: 47.6 m
Vekt: 210 tonn
Skyvkraft: 245 tonn

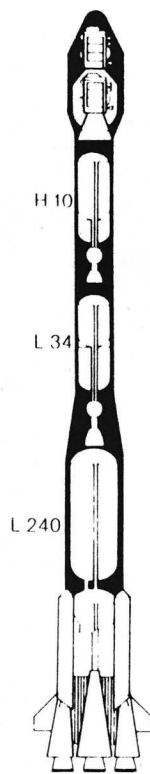
Under vises de kommende utgaver av Ariane i følge informasjon fra Aerospatiale, som står for byggingen av første og tredje trinn samt monteringen av hele raketten. Nyttelastkapasiteten vil for Ariane 5 være over tredoblet sammenlignet med Ariane 1.

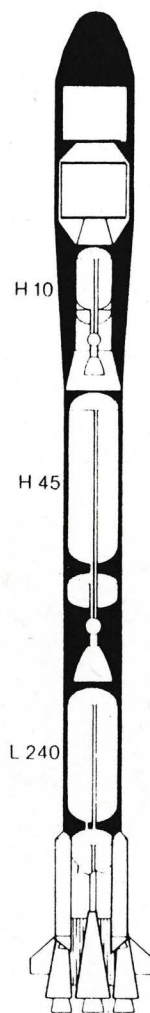
Ariane 2
(1983)

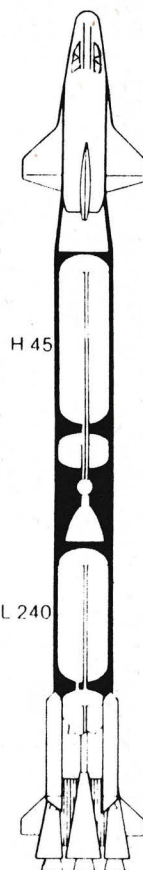
Ariane 3
(1983)

Ariane 4
(1984/85)

Ariane 5
med 3 trinn og
dobbel last
(1990)

Ariane 5
med to trinn
og Hermes
(1990→)

Prøveprogrammet på fire oppskytninger er over. Den første på julaften 1979 var vellykket, mens den andre i mai 1980 endte med en eksplosjon i første trinn etter bare to minutter i lufta. Tredje og fjerde oppskytning var suksesser, og i alt tre satellitter ble satt i bane (Meteosat-2, Apple og Marecs-A). De regulære oppskytningene går nå slag i slag, den første i vår satte i bane Marecs-B og Sirio-2. Ytterligere tre oppskyter planlagt i år, mens det i løpet av 80-årene skal settes i bane ca. 200 satellitter.

Ariane 2 og 3 er allerede ferdig utviklet, og er med unntak av kraftigere motorer og et litt større andre trinn svært lik sin forgjenger. Ariane 3 får i tillegg to faststoffraketter festet til første trinn på 7 tonn hver.

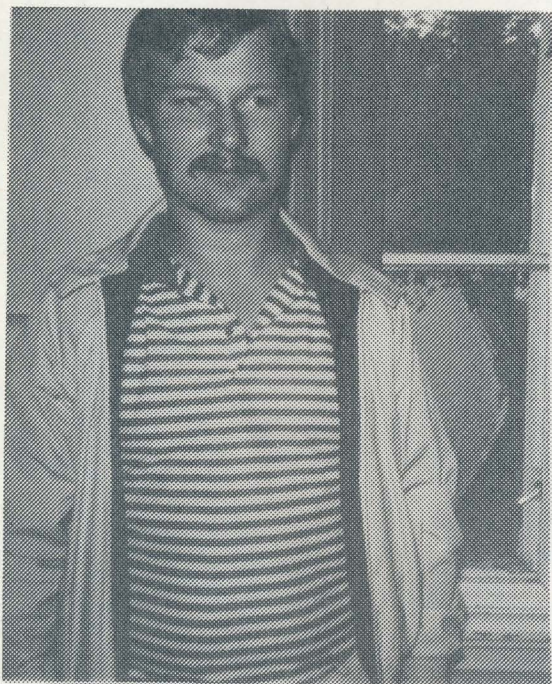
Her vil jeg innskyte at i monteringshallen til Aerospatiale stod i fjor sommer fire eller fem raketter mer eller mindre ferdig.

Ariane 4 skal lages i hele seks versjoner. Første trinn blir 8 meter lenger, det får 5 motorer og flere kombinasjoner av ekstraraketter blir festet til. En får slik en meget fleksibel rakettserie som kan løfte mellom 1100 og 4300 kg nyttelast i geostasjonær bane.

Ariane 5 vil være i stand til å bære tunge laster som bemannede romfartøy, romstasjoner osv. Med den vil Europa ha adgang til alle deler av rommet, men dette vil ikke skje før ut i 90-årene og figurerer derfor ikke på dagens budsjetter. En farkost, Hermes, som minner om en liten romferje, eksisterer imidlertid på papiret.

Alle medlemslandene i ESA har delkontrakter i byggingen av Ariane, som forøvrig tar ca. 25% av ESAs totalbudsjett. Aerospatiale er alt nevnt, ERNO i Vest-Tyskland bygger andre trinn, sveitsiske Contraves står for kapselen på toppen av raketten, Matra lager kontrollseksjonen osv.

Neste gang vil jeg ta for meg raketteoppskytninger generelt, de aktuelle satellittbanene, samt en del om ESAs oppskytningsbase i Kourou i Sør-Amerika.

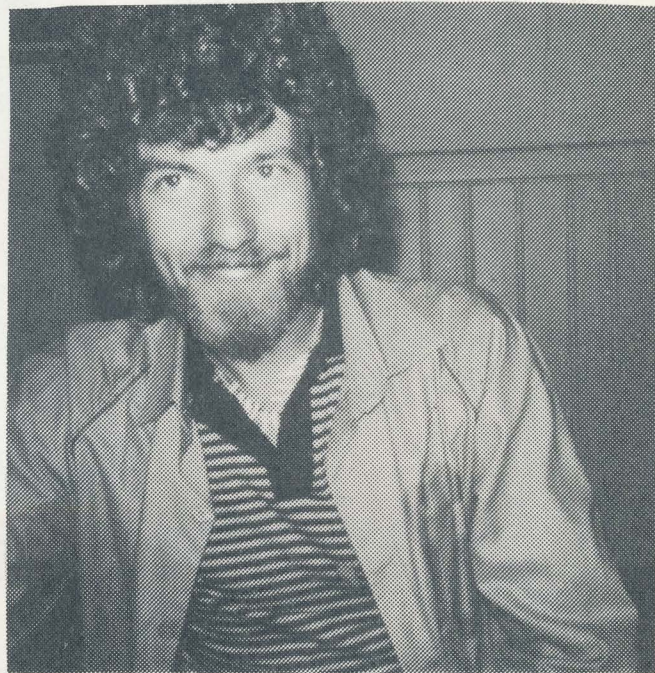

Johan Hjelvik. Forskningsleder i UFO-NORGE avd. Midt-. Forfatter til våre artikler om europeisk romforskning.

Juli er den måneden hvor mødre blir klar over hvorfor skolelærere trenger så lang ferie.

Sten O. Johnsen. Avd. Midt-Norge. Forfatter til våre artikler om astronomi og romfart.

Odd-Gunnar Røed. Kontaktmann for komitéen, avd. Øst.

PRESSEKLIPP FEBRUAR :

Her kommer noen klipp som vi ikke fikk plass til i forr. nummer.

17. Østlandsposten.

-Halvmåneformet UFO-

For annen dag på rad er det sett en underlig lysende gjenstand på himmelen over Hovland, i stigen-de kurve.

22. Arbeidets Rett.

-Fjernsynet filmet UFO i Hessda-len-.

"Joda, vi ser fremdeles lysende gjenstander over Hessdalen", kunne Martin Aspås fortelle søn-dag kveld. "De dukker opp med jevne mellomrom, men det hender aldri at de har noen fast rute eller bevegelsesmønster. De kan fly uhyre fort, og de kan fly sakte. Noen ganger kan de stoppe helt opp for så å sette opp en kolossal fart igjen. De flyr noen ganger så lavt at vi kan se dem mot fjellsiden på mot-satt side av dalen fra gården", forteller Aspås. Fjernsynet har nå fått festet et UFO til fil-men.

25. Gauldalsposten, Støren.

-Merkelige lys over Budal-

Merkelige lys over Budal på sør-østhimmelen. Lysene var fargeløse og de strålte ut som piler fra en kjerne.

27. Helgeland Arb.blad, Mosjøen.

- Historie i dag -

28. februar 1904, fikk vi al-lerede den første rapporten om "flyvende tallerkener".

Det var det amerikanske marine-fartøyet: "USS Supply", som rapporterte at man i morgen-timene hadde sett tre flygende objekter på himmelen. Det ene var ovalt, og de to andre sirk-elrunde. De nærmet seg havfla-ten i kolonne og i meget stor fart, før de steg og forsvant. Rapporten til Admiralitetet ble undertegnet av marineløyt-nant: Frank Schofield.

M_A_R_S.

3. Arbeidets Rett.

-Hessdals UFO'et er sett også i Tydal -

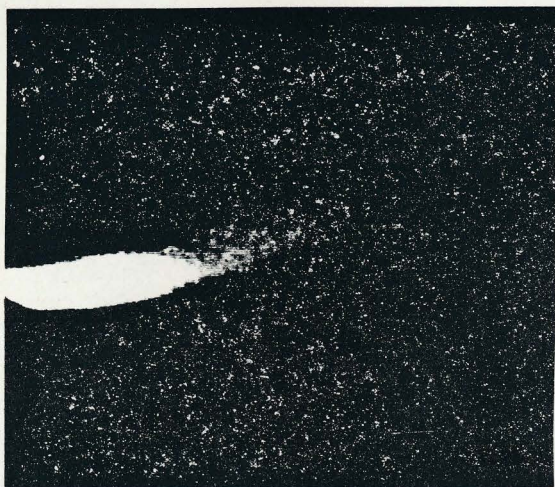
Vitne forteller til avisen om aktuelle, og tidligere obser-vasjoner av lysende gjenstand-er over Tydal.

4. Sør-Trøndelag.

-Lysglimt på himmelen obser-vert fra Geitastrand -

Natt til onsdag, rett før kl. 03,00, ble det sett lysfenomen over Gråkallen ved Trondheim. Lyset lå som en glorie over Gråkallen i 6-7 minutter før det tonet bort.

Fotoene over, er fra Hessdalen og tatt ut av de filmene som ble vist på Lørdagsrevyen sist mars. Filmene ble tatt opp av journalist Arne W. Wisth, og gjengis her med hans tillatelse. Bildene er fotografert direkte på TV-skjermen av Knut Aasheim.

Dessverre kan de her bare gjengis i sort/hvit, men fargene på de runde lysene har hvit kjerne og rødt i kantene, det ene med blå korona. Det avlange er hvitt og rødt med grønn hale. Det fjerde er tatt på tid og viser objektets bane.

Presseklipp' Mars, forts:

4. "Se og Hør"-nr.-2.

-Dette er et UFO - filmet av NRK-

Om observasjonene i Hessdalen med foto av "UFO'et", og intervju av vitnene.

4. Nordlandsposten.

-Uforklarlig lysfenomen sett i Røddøy-

Klokken 02,45 natt til onsdag observerer ekspeditør Magda Jensen i Selsøyvik, en lysende gjenstand (runding) komme opp bak noen hauger i øst. Førsteinstrykket var på farge og utseende nærmest som månen, men det hele utviklet seg forholdsvis raskt og vokste til en stor runding-, som hadde hel ytterkant hele tiden. Etterhvert som den vokste ble den mørkere, først fra midten og så utover mot kantene til den forsvant etter 3-4 minutter.

Komm: Kan det muligens være samme fenomen som ble sett over Gråkalen på samme tidspunkt?

4. Nordlandsposten.

-Bodø-journalist fotograferte UFO i fjellet-

Om journalist Arne W. Wisth's fotosafari i Hessdalen.

5. Arbeidets Rett.

-Hessdals UFO'et-

Avisen forteller at NRK-fjernsynet har planer om et UFO-program i løpet av høsten.

8. Kvinnheringen, Husnes.

-UFO over Kvinnherad?-

En leser forteller avisen om en lysende gjenstand på himmelen fredagskvelden. En tallerkenformet gjenstand fløy langsomt over fjelberg, Ranavik og tilslutt over Husnes kl. 23,07. Ingen lyd fra objektet, som var hvitt-lysende.

8. Nordlandsposten.

-UFO-filmen skal granskes av NASA-

Filmen som ble "skutt" i Hessdalen av journalist Arne W. Wisth, har vakt stor oppsikt, og amerikanerne har bedt om å få datastrålebehandle den ved sitt romfartssenter NASA i USA, for å få den nærmere analysert og prøve å finne ut hva det er den viser.

9. Sør-Trøndelag.

-Merkelig lysglorie på nattehimmelen-

Stadig nye meldinger om lysglorier på nattehimmelen, Ett vitne fra Geitstrand, og ett fra Fannrem har gitt likelydende meldinger - begge fra natt til onsdag. En ny melding fra Rennebu er imidlertid fra søndag kveld. To brødre så ikke bare den omtalte lysglorien, men også en lysende oval som dalte ned bak åsen.

13. Fylket, Molde.

-UFO i Ålen-

Omtale av hendelsene i Hessdalen.

Samme omtale i Ofoten tidende, Bergens Tidende, Morgenavisen og Helgeland Arbeiderblad.

Presseklipp Mars, forts.

15. Nordlandsposten.

-Ny type UFO viser seg i Hessdalen-

En ny merkelig UFO har "meldt sin ankomst" i dalen ikke langt fra Røros, opplyser Arne Wisth i en telefon til avisen. "For et døgn siden kom det nemlig susende - helt lydløst - en lysende gjenstand som mest av alt lignet på en enorm pistolkule. Den var butt foran, og et øyeblikk viste den frem den sirkelrunde bunnen, innen den reiste seg på kant og landet på en fjellknaus i stående stilling! hele tiden hadde den dette karakteristiske pulserende lyset", sier Wisth. Senere fløy den innover dalen.

"Det er på tide at Forsvaret begynner å vise litt mer interesse for hva som foregår her oppe. Det hjelper ikke lenger å bare lukke øynene, eller kalle det hele for tøv. Jeg har beviser nok i mine bilder, og det samme har fjernsynsfolkene", sier Arne Wisth.

17. Romeriksnytt.

-UFO sett av flere-

Observasjonen over Leirsund natt til onsdag 3. mars også sett fra Hønefoss-distriktet. (Se vår kommentar under 9.mars)

18. Fremover, Narvik.

-Lysende gjenstand over Kjøpsvik-

En blank gjenstand med rød hale i stor hastighet, ble observert av to gutter i ca. ett minutt i retning sørvest mot nordøst.

19. Adresseavisen.

-UFO-hendelsene i Trøndelag-
Knut Rønning spør - i leserinnlegg - om NRK totalt har glemt sin rolle som nyhetsformidler for det norske folk. Mener at Hessdals-UFO'ene er topp nyhetsstoff som snarest må behandles av fjernsynet. Hvis det ikke er UFO'er må det være IFO'er, og hvor er da vårt Luftforsvar?

19. Sunnhordland.

-UFO over Høylandsbygd?-

Noen ungdommer som kom syklende langs veien fikk plutselig se et kraftig orange lys som kom mot dem. Veibelysningen falt ut da objektet passerte og kom først igjen etter objektet var vekk. Foreldrene til en av ungdommene satt og fulgte med i detek-timen i fjernsynet da dette hendte, og kan fortelle at bildet forsvant et par ganger, og på skjermen var det bare "snø".

Komm: UFO med EM-effekt!

19. Dagbladet.

-UFO-feber i Trøndelg og NRK-
Reportasje om Hessdalen og fjernsynets engasjement i saken. TV-team på plass i dalen med fotoutstyr og 1200 m/m telelinse.

Presseklipp Mars, forts.

20. Adresseavisen.

UFO-feberen raser videre-
Forsvaret til Hessdalen mandag.
TV-program om UFO'er i kveld.
UFO-fenomenet i Hessdalen øverst i
Gauldalen, er blitt en attraksjon
av de sjeldne. Nå har også Forsvar-
et engasjert seg. De siste par da-
gene har fly fra flygeskolen på
Værnes Flystasjon, drevet rekogno-
sering i området. De har ikke opp-
daget noe foreløpig. Fra mandag
vil en patrulje fra Flygeskolen
bli forelagt i dalen for å obser-
vere. -Avisen har en bred omtale av
den siste tids utvikling i saken.
Avd.leder i UFO-Norge, Leif Havik,
er intervjuet og kan fortelle at
han også har sett UFO på nært hold
i dalen. Gjenstanden var lysende
i flere farger - sigarformet - og
med en diffus, nærmest ullen "glo-
rie" omkring, og han kan med 100⁰/o
sikkerhet si at det ikke var lys-
refleks i forbindelse med kald -
varm luft i atmosfæren.

Det er lansert en rekke teorier om
hva observasjonene i Hessdalsfjel-
la kan være (den ene verre enn den
andre). Noen mener det er siste
nytt i spionsatelitter, og at det
har en sammenheng med planene om
utplasseringen av NATO-materiell i
Trøndelag.

Komm: Vi tror ikke på spionsatelit-
ter i tretopphøyde. De holder seg
vanligvis i flere hundre km. høyde.
Det nærmeste et vitne har vært på

UFO'ene i Hessdalen, er 10 meter!
Gjenstanden var sigarformet, stod
vertikalt i luften ute på gårds-
tunet hvor vitnet bor. Den stod
der i et kvarter, men vitnet turde
ikke gå ut, og dessverre hadde
han ikke fotoapparat tilgjengelig.

20. Arbeider-Avisa

-Hessdals-UFO'n er verdenskjendis-
De lysende gjenstandene på himmel-
en i Hessdalen er i ferd med å gjø-
re den lille fjellbygden verdens-
berømt. Hessdals-UFO'ene har etter-
hvert fått stor oppmerksomhet i
aviser, radio og fjernsyn. Den in-
ternasjonale pressen har også fun-
net ut at det er godt stoff å hen-
te i Hessdalen. -Intervju og foto
av Leif Havik og Kai Johansen fra
UFO-NORGE.

20. Glåmdalen.

-Oppskytning gav lysskinn-
Lysfenomenet som ble observert av
flere personer i Solør-Odal natt
til 5. mars, har sannsynligvis en
naturlig forklaring. UFO-NORGE har
fått flere meldinger om den av-
grensede halvsirkelen i nordlys-
grønn farge like over horisonten.
Trolig en rakettoppskyting i Sov-
jet, sier Elbjørg Fjeldberg i vår
Rapportsentral.

20. Sør-Trøndelag.

-Forsikringsmann med sans for
flygende fenomener-
Tormod Hagen, stifter av Trondheim
UFO- forening, og toneangivende

Presseklipp Mars, forts.

ved stiftelsene av UFO-Bergen, Tromsø og Stavanger UFO-foreninger, er intervjuet av avisen.

22. Nytt fra Norge, Oslo.

-Stor UFO-interesse i Alen i Trøndelag- NTB-meldingen.

22. Arbeider-Avisa.

-UFO-hendinger over Trøndelag- (se Adresseavisen 19. mars).

23. Firda, Førde i Sunnfjord.

-Lysande fenomen på himmelen i Førde søndag-
Oransjefarget lys, delvis i ro, og delvis med sikk-sakk rørelser og rødt i kantene, ble sett ved 22.-tiden.

24. VG, Oslo.

-Forsvaret på UFO-jakt-
En noe "flåset" artikkel om Forsvarets engasjement i Hessdalen og om folkevandringen til dalen av skuelystne.
(Prøv å gå litt i dybden, VG!).
Arbeider-Avisa har også omtale av saken den 23. mars, men dog seriøst!).

24. Adresseavisen.

-Folk og Forsvar på UFO-jakt-
God omtale av UFO'ene i Hessdalen, og Forsvarets engasjement i saken. Løytnant Peter Reynert forteller til avisen at rett før de dro til Hessdalen, fikk de telefon fra astrofysiker (?) Rolf Brahde ved universitetet i Oslo.
"Jeg så UFO'ene i Hessdalen i fjernsynet, og jeg er ikke i

tvil om at det var planeten Mars," hevdet Brahde. "Det stemmer også godt med tiden, idet Mars løfter seg over den astronomiske horisont klokken 19, 35, altså på breddegraden med Trondheim. Joda, det var planeten Mars, men folk som vil tro noe annet - de UFO-frelste - har jeg ingen illusjon om å kunne overbevise om det", sa Brahde. "Han tøver", fastslår kaptein Nyland.

Komm: Selvsagt er planeten Mars på himmelen om kvelden. Vi har Jupiter og Saturn også, og valgmulighetene er legio på stjernehimmelen. Men utfra et enkelt opptak vist på TV-skjermen i noen sekunder, er ikke nok til å gå ut med en bombastisk uttalelse om at: "Joda, det var planeten Mars".

Bortsett fra at vi mange ganger har påstått at Brahde serverer mye tøv med hensyn til UFO-problemet, har han nå også fått samme "attesten" fra Forsvaret. Men vi tror ikke "Solobservatøren" vil bli noe forsiktigere med sine uttalelser i fremtiden. Når ikke jordboerne kan fly mellom solsystemene, kan heller ingen andre intelligenser i verdensrommet gjøre det. Det er et godt uttrykk for dette: Navlebeskuelse!

24. Nordlandsposten.

-Nå tar Forsvaret UFO'ene alvorlig-
Fem flygende objekter observert av Forsvaret i Hessdalen, natt til lørdag. Av disse kunne radarstasjonen på Gråkallen straks fastslå at fire av observasjonene var fly, mens den femte ikke kunne identifiseres.

Komm: 1-0 til Hessdalen.

26. Stjørdalingen.

-UFO-jakten innstilt-

Kaptein Arne Nyland og løytnant Peter Reymert fra Værnes, som nå i flere dager har drevet "UFO-jakt" i Hessdalen, har ennå ikke observert noen uidentifiserte gjenstander.

(Hva med den ukjente femte? - red/.

På grunn av det dårlige været de siste dagene, har de to nå også innstilt arbeidet da det bare er i klarvær man ser lysfenomenene.

Stasjonssjefen på Værnes vil med det første sende en rapport til Luftkommandøren for Sør-Norge, og det vil så være opp til ham å avgjøre om det skal settes igang videre etterforskning.

27. Varden. -UFO over Skien?-

Åtte ungdommer ser i 4-5 minutter et sterkt lys over Vealøs, som forsvant sydstover mot Ryggen. Lyset var sterkere enn et flys landingslys, og ble observert i kikkert.

27. Arbeider-Avisa.

-100 på UFO-møte-

Over 100 fremmødte på informasjonsmøte i Ålen arr. av UFO-NORGE v/ Leif Havik, Midt-Norge.

27. Brønnøysund Avis. -UFO over Berg?-

Merkelig lys på himmelen 11. mars kl. ca. 21.00 i nærheten av Torg-hatten. Ble sett av to vitner, som forklarer det som et rødt lys omgitt av en hvit ring. Ringen og det røde lyset vokste - ringen svært raskt og forsvant over hodene på dem. Det røde lyset vokste i størrelse med to ganger so-

lens. Slik ble det hengende i ro over Torg-hatten, og etter ca- ett kvarter begynte det å bli langsomt svakere før det til slutt forsvant etter ca. en halv time. Flere andre hadde iakttatt lyset, men kunne ikke forklare hva det var.

27. Arbeider-Avisa.

-Militære observatører i Hessdalen-
Kaptein Arne Nyland og løytnant Peter Reymert er spente på om de får se UFO i dalen, men de frykter ikke akkurat noen invasjon fra verdensrommet når de nå går i dekning foran overvåkningsarbeidet.

29. Fjordenes Tidende, Måløy.

-UFO over Stad?-

Lørdag kveld kl. 21,45 ser Jonfred Ervik en lysende gjenstand over Stadlandet. Den hadde en lang rød flamme etter seg og ble observert i 5 minutter før den forsvant i horisonten i vest.

29. Arbeidets Rett.

-UFO-NORGE med møte i Ålen-

Avisen refererer avd. Midt-Norges møte i Hessdalen, hvor ca. 130 mennesker deltok. Leif Havik var møteleder.

29. Dagbladet.

-UFO-møte med loddsalg og vitnesbyrd-

Journalist Sigurd Aarvig refererer UFO-NORGE's møte i Ålen, og harselerer omkring UFO-problemet og folkene som arbeider med UFO-saker. Et typisk referat fra en som aldri har brydd seg med å studere problemet nærmere.

MYSTISK METALLBIT VAR METEORITT.

Av Erling P. Strand

Metallbiten som falt ned i Feiring i juni-81, og som er omtalt i flere nummer av Eidsvoll Blad, UFO-Norge Nytt nr.3 1981 og i UFO nr.1 1982, er nå ferdig undersøkt.

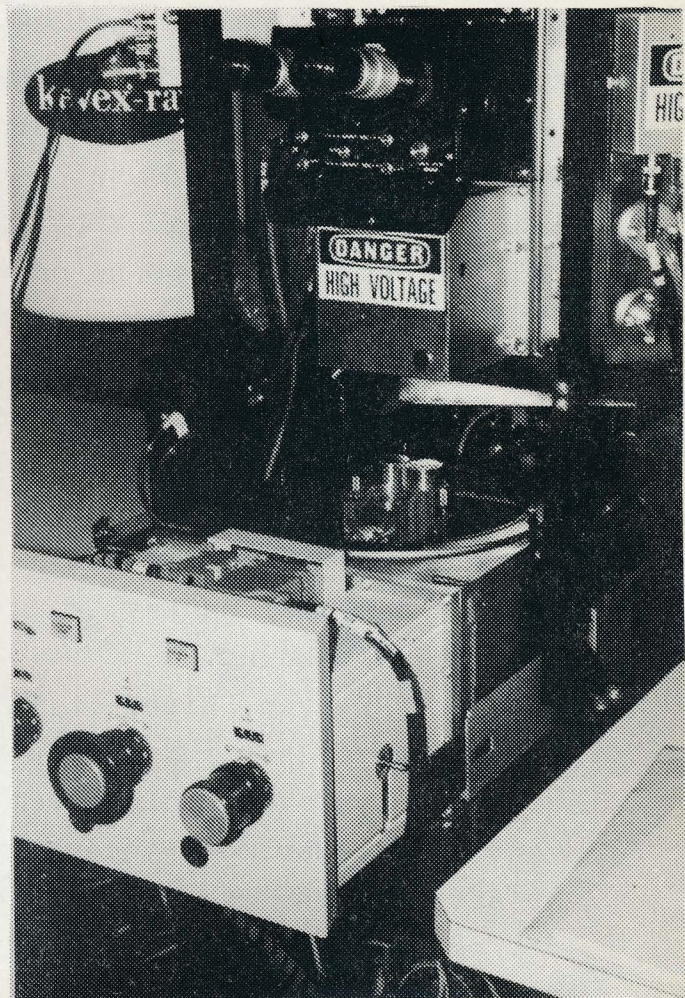
Konklusjonen etter siste analyse, er at det er en metallbit av jern (Fe) med en mengde sentra av silisium (Si), mangan (Mn), litt kalsium (Ca), titan (Ti), svovel (S) og krom (Cr). Høyst sannsynlig er det en jernmeteoritt.

En metallurg har sagt at slike sentra med andre atomer kan danne seg når en metallbit blir utsatt for slike krefter som en meteoritt blir.

Vi undersøkte vilke grunnstoffer som fantes i en snittflate, og hvordan de var fordelt. For å kunne finne ut relativ vektfordeling av grunnstoffene, må referanseverdier leses inn. Vi leste inn de 5 grunnstoffene vi fant i forrige undersøkelse (ref. UFO nr.1): Si, Cr, Mn, Fe og Ni. Dermed kunne den relative vektfordelingen mellom disse grunnstoffer finnes. For å kunne finne ut om det var andre grunnstoffer i meteoritten tok vi opp energikurven i noen punkter.

Først undersøkte vi et tilfeldig valgt punkt. Den relative vektfordelingen mellom grunnstoffene er vist i tabell nr.1, under Nr.1. Vi ser at de 5 grunnstoffene tilsammen utgjør 98.067% av alle grunnstoffene som finnes i dette punkt. Legg merke til at jern utgjør hele 96.431%.

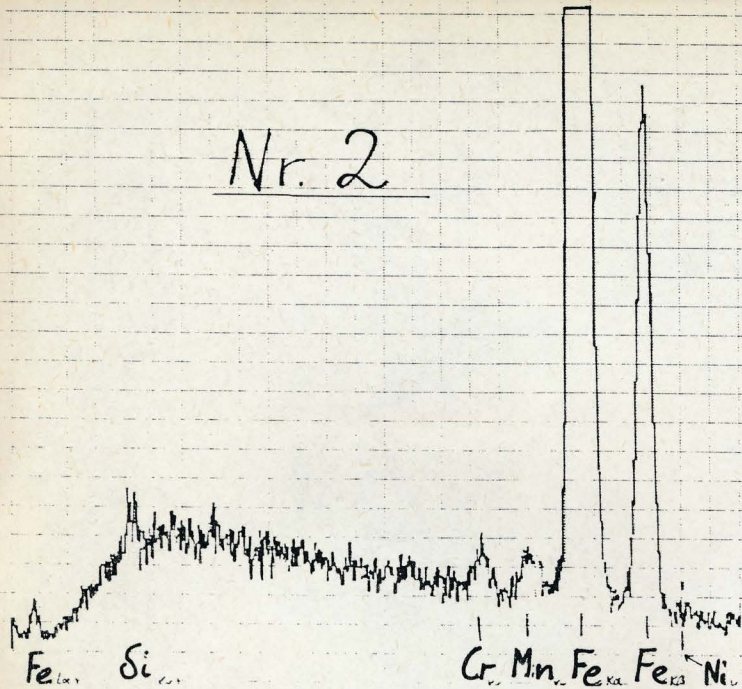
I neste omgang undersøkte vi et lite område rundt det første punktet. Området var ca. 0.01mm² stort. Vi fikk tilnærmet de samme verdier som i det første punktet. Se Nr.2 i tabellen. Energikurven ble også tegnet for dette området, se fig.1 (Nr.2) Vi kunne ikke finne ut hva som utgjorde de resterende 1.9%.

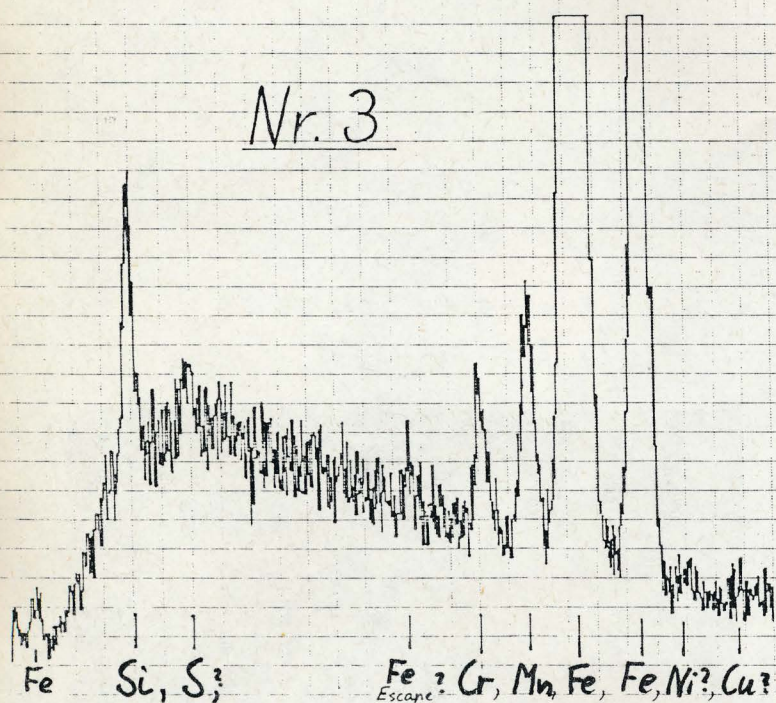
Noe av utstyret som ble brukt i undersøkelsen.

Lysmikroskopet på mikrosonden ble brukt for å finne neste område å undersøke. Plutselig fant vi et område som så litt mer gult ut. Her var mangan, krom og silisium innholdet vesentlig høyere. Se Nr. 3 i tabellen og kurve nr.3 i fig.1. Det er også antydning til noe svovel i dette område. Deretter fant vi et nytt gult område. Her var mangan, krom og silisiuminnholdet igjen ubetydelig. Energikurven ble ikke tegnet, så det er umulig å si om det kunne være svovel.

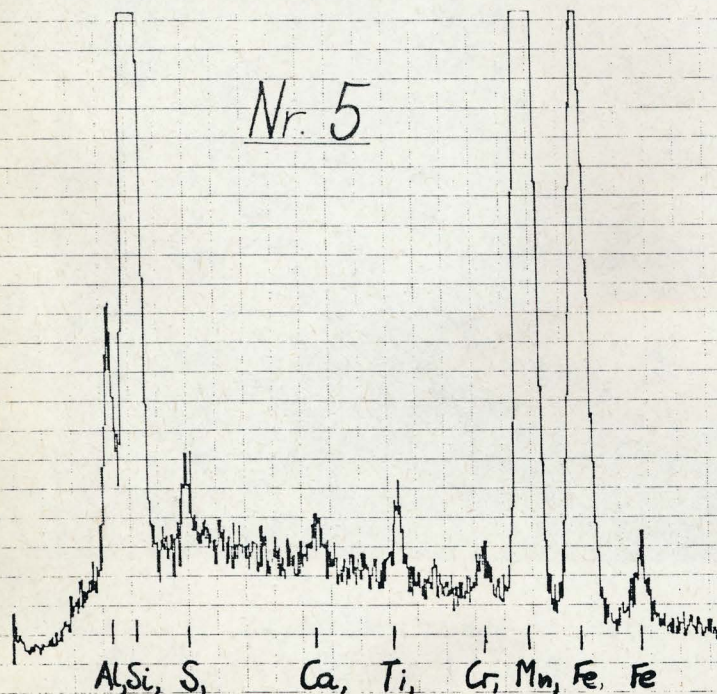
Nr. 2

Nr. 3

Nr. 5

Etter mer leting fant vi tilfeldigvis et markert sentrum. Dette sentrum, som er fotografert i fig.2, inneholder mye silisium og mangan. Det inneholdt også aluminium, svovel, kalsium, titan krom og noe jern. Se Nr.5 i tabellen og kurve nr.5 i fig.1. Vi fant flere slike sentra. I noen var det nesten ikke noe jern, og forholdet mellom silisium og mangan var forskjellig. Se Nr.6 og 7.

Sentrene hadde forskjellig størrelser, men alle var sirkelformede. Bildet i fig.2 viser et stort senter med 3 små omkring. Bildet i fig.3 viser hvordan jernet er fordelt. Vi ser at det nesten ikke er noe jern i sentrene. Bildene i fig.4 og 5 viser hvordan henholdsvis mangan og silisium fordeler seg. Vi ser at sentrene inneholder mye mangan og silisium.

Til slutt ønsket vi å se hvor tett disse sentrene var langs en tilfeldig valgt linje. Fig.6 viser en kurve over silisium(—) og mangan(----). Fem delstreker tilsvarer 0.094mm på meteoritten. Vi ser at sentrene er svært ujevnt fordelt og vektforholdet mellom mangan og silisium er også svært forskjellig. Avstanden mellom sentrene er fra 0.02mm til 0.3mm.

Til slutt vil jeg takke alle personer som har gjort det mulig å gjennomføre denne undersøkelse. Det har vært svært interessant, spesielt da det kun er registrert et 40-tals slike meteoritter i Europa.

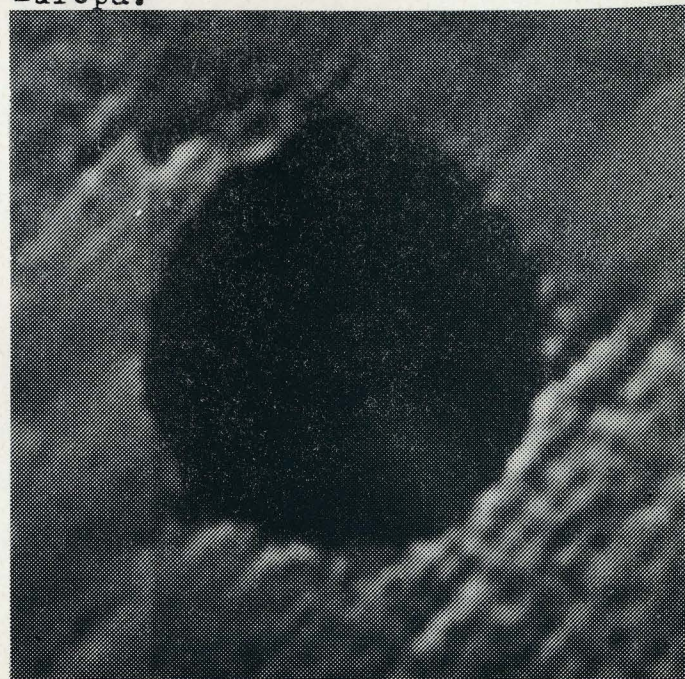

Fig. 1 - Energikurven for punkt

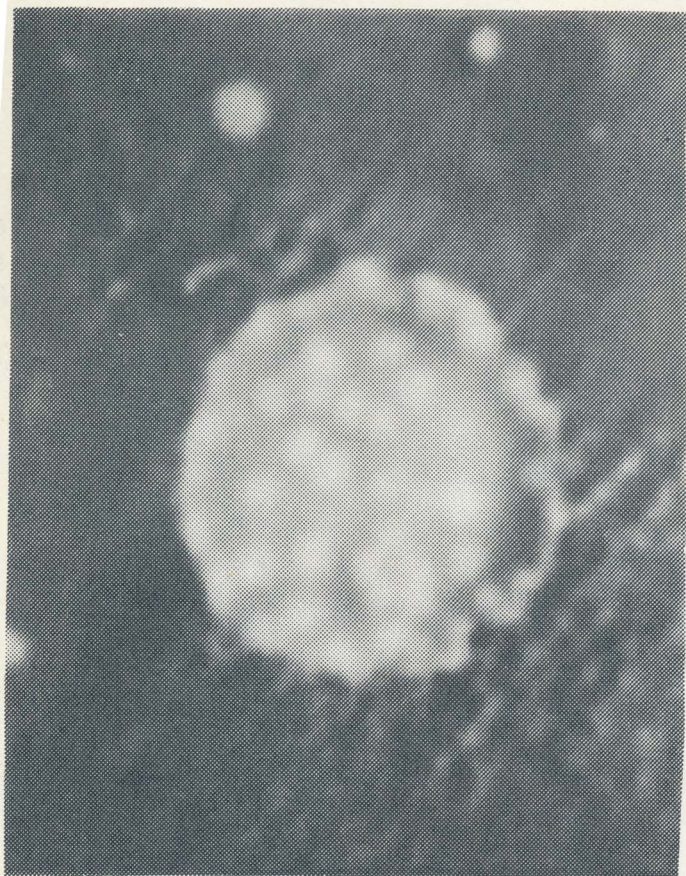

Fig. 2 - Bilde av et senter,
5000 ganger forstørret.

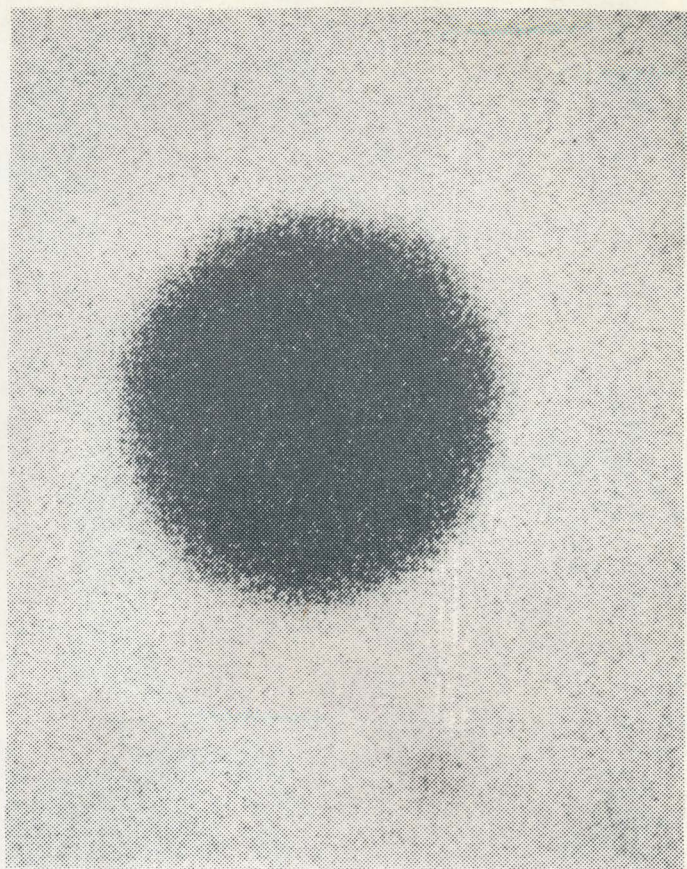

Fig. 3 - Fordeling av Fe
i fig.2.(Lyst)

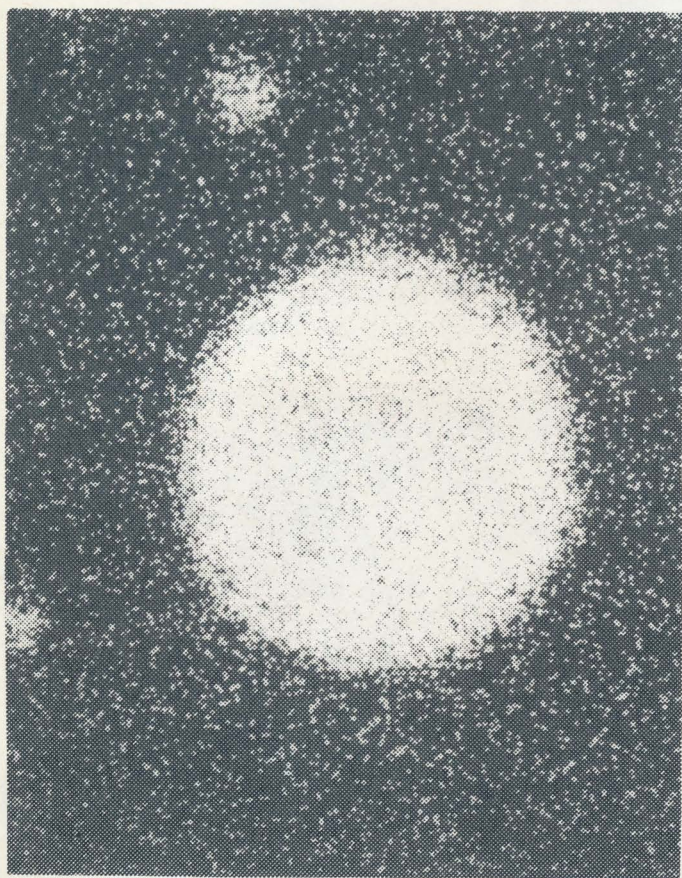

Fig. 4 - Fordeling av mangan
(lyst) i fig.2.

Fig. 5 - Fordeling av silisium
(lyst) i fig.2.

:Vektprosent												
Grunn-	-----											
stoff :	Nr.1	:	Nr.2	:	Nr.3	:	Nr.4	:	Nr.5	:	Nr.6	:
Si	: 0.224	:	0.372	:	1.307	:	0.246	:	20.588	:	23.738	:
Cr	: 0.459	:	0.569	:	1.130	:	0.539	:	0.344	:	0.347	:
Mn	: 0.617	:	0.721	:	2.598	:	0.564	:	29.645	:	28.745	:
Fe	: 96.431	:	96.084	:	93.204	:	96.125	:	6.543	:	1.170	:
Ni	: 0.337	:	0.330	:	0.379	:	0.363	:	0.000	:	0.000	:

Total	: 98.067	:	98.077	:	98.618	:	97.838	:	57.120	:	54.000	:

Tabell 1 - Den relative vektfordeling mellom fem grunnstoffer i seks forskjellige områder.

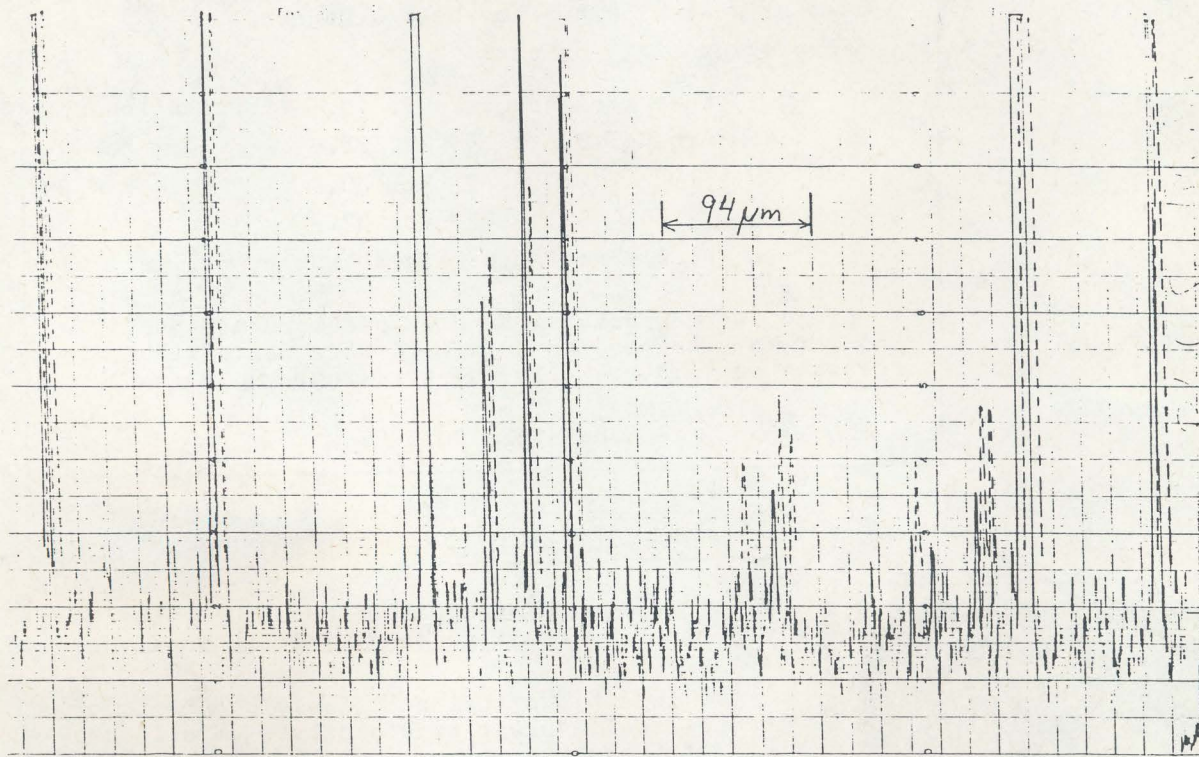
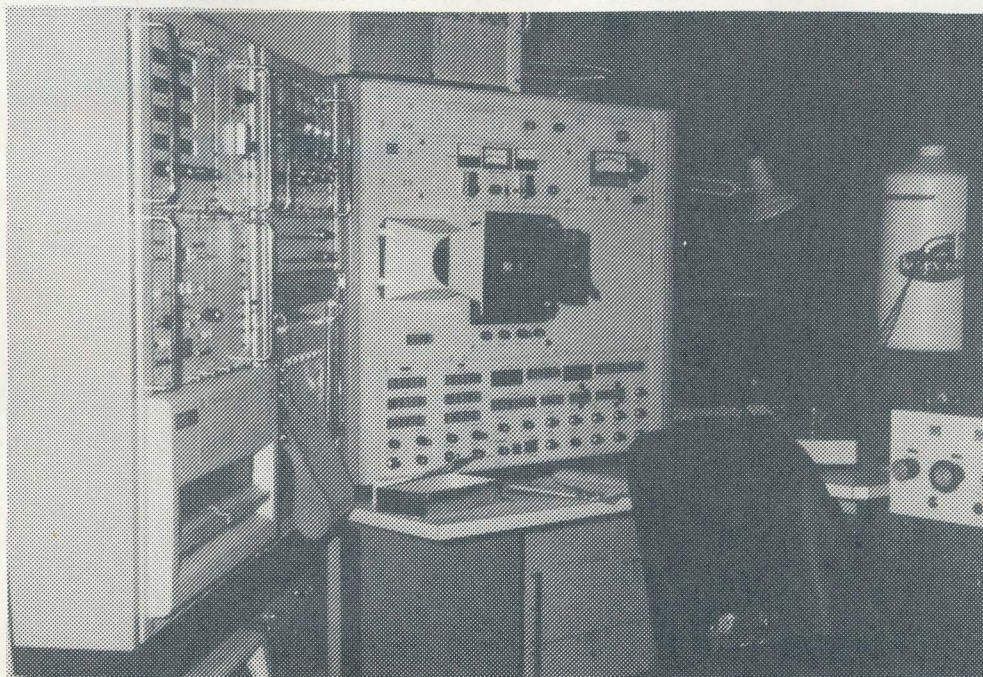

Fig. 6 - Tettheten av mangan(--) og silisium(—) sentra. Fem delstreker tilsvarer 0.094mm.

Noe av utstyret som ble brukt i undersøkelsen.

TILBUD:

Det har vist seg å være en viss interesse for å få kjøpe nummerene av UFO-NORGE's medlemsblad for årene 1979, '80 og '81. UFO-NORGE NYTT inneholder mange interessante rapporter og artikler. Da enkelte nummer er utsolgt vil vi, hvis interessen er tilstede trykke opp disse, slik at vi kan tilby hele årganger.

Foreløbige cirka-priser:

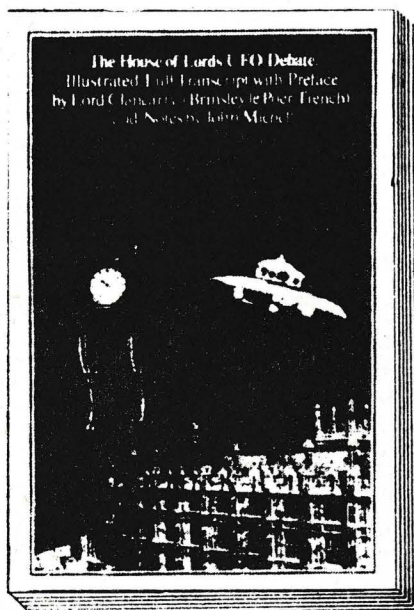
Enkeltnummere ca. kr. 10.-	fritt tilsendt
Årgang 1979	" kr. 25.- " "
" 1980	" kr. 30.- " "
" 1981	" kr. 37.- " "

Alle 3 årganger bestilt samlet ca. kr. 80.-

Er du interessert, så send et postkort med bestilling (ikke bindende) og du vil få høre fra oss hvis interessen er tilstrekkelig for trykking.

Skriv til: INCA,
Postbox 142, 2073 Bøn.

FOR THOSE OF YOU WHO READ ENGLISH BOOKS!

This new book "THE HOUSE OF LORDS UFO DEBATE" may be of interest to many. This is what they say about it:

"It is a historical and lively document, of compelling interest to ufologists of all schools of thought.

It records in full the first debate ever on UFO's by any legislative assembly anywhere in the world

It reveals much about official Government attitudes towards UFO - .

It proves that many of our leading administrators are deeply concerned about UFO's - .

THE HOUSE OF LORDS UFO DEBATE is illustrated with some of the photographic evidence of UFO's and with portraits of leading researchers. It contains the full text, and Lord Clarendon's account of the modern developments of government research into UFO's.

Bestill fra:

UFO DOCUMENTARY

2 Blenheim Crescent, London W11 1NN, England.

"Certainly it is well worth reading, and in the future may well become a document of great historical interest." - Patrick Moore

Prisen er £2. + 50p i porto. Ca.-pris bestilt enkeltvis kr 40. Bestilt gjennom norsk bokhandel blir prisen over kr 50. Rabatt kan oppnåes ved bestilling av flere. Hvis interesse er tilstede, vil vi ta hjem flere for videresalg. Antatt pris ca. kr 35.-

Skriv til: INCA, BOX 142, 2073 BØN.